

Rusreform

Norsk Skadereduksjon

Niels Jørgen Mack Roald

07.02.2022

Oppdatert 22.03.22

Høringsinnspill

Representantforslag om å gjennomføre rusreformen

Dokument 8:46 L (2021-2022)

(Fra straff til hjelp – Dokument NOU 2019:26)

Til Helse og Omsorgskomiteen

helse-omsorg@stortinget.no

3 fatale mangler i rusreformen

Trygge medisiner som tidligere var tilgjengelig hos leger og apoteker, har blitt erstattet med illegale blandingsstoffer som produseres og distribueres på gaten uten doseringer, uten holdbarhetsdato, innholdsfortegnelse, brukerveiledning eller alderskontroll for salg til mindreårige.

Syke, svake og unge som er overlatt til den kriminelle underverden for å få kjøpe sine effektive medisiner (narkotika). En underverden av forurenset narkotika, og stor risiko for hva de kjøper og bruker.

Det er derfor med stor glede vi ser at mange ønsker å gjøre noe med dagens ruspolitikk, og vil i denne sammenheng levere vårt hørings svar til Dokument 8:46 L (2021-2022) om Rusreform: Fra straff til hjelp –Dokument NOU 2019:26

Rusreformen har dog store svakheter som vi ønsker å påpeke i denne reformen. Først og fremst at narkotika fortsatt skal være forbudt, noe som opprettholder utenforskapet med et politi som fortsatt skal drive krig mot narkotika.

FLA (Fastlege og apotek) modellen

Av Norsk Skadereduksjon ved Niels Jørgen Mack Roald

- Vi må fullstendig avkriminalisere, legalisere, og regulere narkotika.
- Narkotika må bli til legemidler igjen, slik det var før 1912, så alle leger kan foreskrive narkotika som medisin.
- Lettere stoffer må selges over disk på lik linje med alkohol og nikotin.

De 3 enkle punktene ovenfor er alt som skal til for å integrere brukere av narkotika til en lovlig levestandard, og få en slutt på utenforskapet, arrestasjoner, og strafferettsforfølgelser med de skader det påfører brukere, pårørende og samfunnet som en helhet.

Alle fastleger, psykiatere og apotekene må også pålegges å distribuere disse narkotiske stoffene som medisin til behandling (høye doser til rusavhengige), ferdig dosert med innholdsfortegnelse, brukerveiledning, holdbarhetsdato, kvittering og garanti, slik det fungerte frem til Haag konvensjonen 1912.

Det skal ikke lenger være straffbart å bruke narkotika, verken som medisin, eller rekreasjon. Ved lovlig produksjon og distribusjon av effektive medisiner (narkotika) igjennom leger og apotek vil vi beholde brukere av narkotika på innsiden av samfunnet som lovlige borgere. Dette for å redusere enorme skader på brukere, pårørende og samfunnet som en helhet.

Slik vil vi fase ut den illegale narkotika fra gata ved at alle voksne pasienter selv kan velge sine egne medisiner (inkludert narkotika) fra sin egen fastlege. Det bør legges stor vekt på pasientenes egne behov og ønske til medisin, da det er pasientens egen kropp og sinn, og det er pasienten som kjenner seg selv best.

Vårt forslag handler ikke bare om tunge rusavhengige. De samme rettigheter må gjelde for alle voksne mennesker, men delvis også for barn og unge som også må bort fra de livsfarlige

gatestoffene, fulle av tilsetningsstoffer som rottegift, batterisyre, startgass, og annen drit som folk skader seg på og dør av.

Vår rusreform (FLA) betyr lovlig distribusjon av narkotika til alle som mener at de trenger det, lovlig, rent, og billig narkotika fra apoteket som av seg selv vil erstatte livsfarlige gatestoffene med trygge lovlige medisiner (narkotika) fra apoteket, til alle som mener seg å trenge dem. Vi vil ha politiet ut av helsepolitikken, og flytte besparelser fra Justissektoren, over til Helse, utdanning, forskning, forebyggende og skadereuserende tiltak.

Stoffer som må distribueres lovlig fra leger og apotek:

Cannabis / Hasj / THC / CBD / Opium / Opioider / Morfin / Heroin / Amfetaminer /
Metamfetamin / MDMA / MDA / GHB / GBL / Kokain / Crack / 2C-B / DMT / LSD / Psilocybin /
Ketamin / Kath / Katinone / Met-katinone / Benzodiazepiner

Overnevnte stoffer er ikke komplett, men dekker de mest nødvendige stoffer som ved lovlig distribusjon igjennom leger, psykiatere og apotek vil kunne utkonkurrere og eliminere det meste av det illegale stoffmarkedet, og skadene som følger med.

Vi mener ikke med dette at narkotika skal kastes etter folk, men heller at narkotika (effektive medisiner) skal være et lovlig stående tilbud fra leger og psykiatere som et tryggere og mindre skadelig alternativ til illegale og utrygge gatestoffer.

Vi anbefaler ikke distribusjon / regulering av særdeles utrygge stoffer. Vi viser her f.eks. til stoffer som syntetisk cannabis, NBOMe (falsk LSD), og relativt nye eller ukjente stoffer med spesielt høy risiko for skader og uhell.

Vi tenker at alle leger så vel som apotekene bør sette seg grundig inn i stoffene de skal distribuere, så pasientene kan få kyndig råd og veiledning for riktig og trygg bruk av disse stoffene.

Medisinsk cannabis bør f.eks. anbefales av legen før de eventuelt foreskriver sterkere legemidler med høyere risiko for avhengighet eller bivirkninger.

Målsetningen med reformen er ikke at 16-åringer kan gå til legen for å få skrevet ut 5 ganger dødelig dose heroin hver dag fordi de selv mener de trenger det. Tanken bak FLA modellen er å få syke pasienter bort fra gata, og inn på apoteket, slik Dr. Sverre Eika og Dr. Roger Gundersen har lært oss.

Når det kommer til de sterkeste psykedeliske stoffene som DMT, bør disse foreskrives av psykiatere og eller kyndige personer som har satt seg grundig inn i de medisinske egenskapene, så vel som farene tilknyttet bruk av disse.

Lettere stoffer - lovlig over disk

- Lettere stoffer bør distribueres lovlig igjennom godkjente utsalgsteder på lik linje med alkohol og nikotin.
- Lettere narkotiske plantevekster som khat og sopp som inneholder psilocybin / psilocin bør selvsagt også distribueres lovlig over disk på lik linje med cannabis og alkohol.
- Alle psykotrope urter og plantevekster/stoffer bør fjernes fra narkotikalistene og igjen bli lovlig for private hus og hager for privat bruk og selvmedisinering.

Det finnes ingen kunnskap eller forskning som rettferdiggjør at medisinske planter og sopp skal være forbudt. Dette er trakassering av de fattige, og bryter både med naturretten og menneskerettighetene.

At en hel masse psykotrope/medisinske plantevekster er forbudt, fratar syke og lavtlønnede tilgang til billige og effektive medisiner, og tvinger ofte syke til gatene, der de kjøper dyre og utrygge gatemedisiner. Naturen og dens vekster bør derfor være lovlig og uregulert til privat bruk.

Forskning på psykotrope stoffer

- Alle stoffer på narkotikalistene bør tillates til forskning for sine medisinske egenskaper og skadevirkninger.

De bør også vurderes som medisiner hver for seg, etter hvert som tilstrekkelig dokumentasjon foreligger, på lik linje med alle andre medisiner. Her har vi mistet 50 viktige år med forskning som aldri ble noe av, grunnet forbudet.

Det må forskes på narkotiske stoffer, og bevilges store summer til dette, spesielt med tanke på at vi nå går inn i et samfunn der narkotika vil avkriminaliseres, legaliseres, og reguleres.

Besparelser fra avkriminalisering

- Penger spart fra politi, rettsvesen, kriminalomsorgen og Bufdir/barnevernet, bør investeres i forskning, behandling, rus & psykiatri, forebyggende og skadereduserende tiltak.
- Det bør bl.a. etableres et eget universitet for forskning på psykotrope stoffer, og det bør opprettes et eget fag på alle lærerhøgskoler, så lærere og rektorer får oppdatert kunnskap om rusmidler og hvordan man kan redusere og forebygge skader.

Medisinske argumenter

Medisinske planter og urter som tidligere ble dyrket lovlig i hager og hjem har fått en smak av stigmatisering, arrestasjoner, straff, og reduserte fremtidsutsikter.

En rekke pasientgrupper får ikke lenger effektive medisiner (narkotika) hos legen. Aller verst rammer det pasienter som sliter med smerter, ADHD, bipolar, schizofreni, autisme, depresjon, og angst.

De samme pasientgruppene har ofte mangelfull tilgang på spesialisthelsetjenesten, og er overlatt til dyre, ukjente blandingsstoffer på gata.

Om trygda ikke lenger må brukes til møkkete gatemedisiner, kan de endelig kjøpe ordentlig mat og begynne å pleie sine egne liv, og de oppnår en rekke fordeler som vil styrke deres livskvalitet. Ja like til at mange av dem etter hvert vil bli bidragsyttere til samfunnet.

Med vår rusreform vil de avhengige få mulighet til å få orden på økonomien, rent stoff i riktige doser vil gi dem bedre helse, og et lovlig liv vil gi dem verdighet og respekt. Ikke minst får de mindre politiproblemer, fengselsproblemer, og kriminelle livsstils problemer.

Ved at syke og rusavhengige (vi skiller mellom dem) får effektive og billige medisiner (narkotika) på apoteket, får de mulighet til å leve et anstendig liv med respekt og verdighet. De kan da kjøpe mat, klær, betale husleie, og leve som normale mennesker selv om de er syke.

Brukerne vil nå få masse tid til seg selv, og kan legge en lovlig plan for fremtiden, om de vil jobbe eller gå på skole, pleie familiebånd, gjenoppta fritidsaktiviteter osv. Det sier seg selv at de avhengige vil være sterkere rustet til å redusere/slutte med stoff dersom de kunne stabilisere sine medisinske og sosiale behov.

Den frie vilje har blitt brukt som en unnskyldning for at rusavhengige faktisk har valgt sitt eget liv, og at de velger å bruke narkotika som er forbudt. Dette står i sterk kontrast til forskningen, som viser at rusavhengige i stor grad er utsatt for traumer og vanskelige ting som setter dem i behov av effektive medisiner (narkotika) og helsehjelp for å fungere.

Straff gjør ting bare verre.

De illegale stoffene er livsfarlige

Illegal narkotika er svært utrygge stoffer, da de mangler kontroll for produksjonen, håndtering av tilsetningsstoffer, innholdsfortegnelse, holdbarhetsdato, brukerveiledning, osv.

Fra råvare til sluttprodukt finnes det i dag ingen kvalitetskontroll, så sluttbruker har en ekstrem helserisiko for ikke å si dødelig risiko da man ikke engang vet hva eller hvor mye man får i seg.

De som dør av rusmidler, dør nesten alltid av et illegalt stoff. I hovedsak skyldes dette at illegale stoffer ikke har noen standard styrke eller renhet, og at brukerne ofte blander forskjellige medisiner og narkotika. Mange tar overdoserer og dør, fordi de vet ikke hva de gjør.

Dette er en viktig grunn til at narkotiske stoffer bør produseres og distribueres lovlig gjennom leger, psykiatere og apoteker, og ikke bare til tunge rusavhengige.

Alkohol er et av de farligste og mest brukte rusmiddel. Allikevel skjer dødsfall ganske sjeldent sammenlignet med det store forbruket. Det kommer av at inntaket er lett å dosere, men også at alkohol er lovlig, og at brukerne kan leve normalt som lovlige borgere.

Med lovlige medisiner fra apoteket slipper de avhengige å pådra seg smitte av HIV, hepatitt og andre helseskader som følge av prostitusjon, og desperasjon med deling av sprøyter osv.

Illegal narkotikaindustri klarer heller ikke å konkurrere på pris med staten som kunne solgt heroin og amfetamin til 10 kr. dosen på apoteket med mva. og fortsatt profitere. Så billig er narkotika å fremstille.

Ved å erstatte de illegale gatestoffene med lovlige narkotiske medisiner fra leger, apoteker og godkjente utsalgssteder, ønsker vi å redusere skader på samfunnet i sin helhet. Vår rusreform vil ganske sikkert tilintetgjøre majoriteten av det illegale stoffmarkedet i Norge.

Lovlig distribusjon er langt tryggere og billigere, og slik slipper de syke å bli vilkårlig overfalt av politiet, og behandlet som kriminelle.

Faktisk er majoriteten av alle som bruker narkotika vanlige mennesker uten sykdom eller sosiale problemer som gjør dem avhengige av rusmidler. Vi er ikke tjent med at disse menneskene eksponeres for utenforskap og stigmatisering.

Hva med dine barn, når de vokser opp og skal eksperimentere med cannabis. Vil du foretrekke at de handlet av kriminelle og risikerte å kjøpe cannabis dynket i syntetisk THC (potensielt dødelig), eller at de fikk merkevare fra den lokale cannabisforhandleren?

Barn under 18 vil uansett få tak i rusmidler. Spørsmålet er hvordan vi kan gjøre det tryggest mulig, og redusere skader.

Lovlig narkotika er ikke veldig farlig om det brukes riktig. Amfetamin gis til barn med ADHD. Etylmorfin gis i hostesaft til barn, og på alle sykehus injiseres morfin til pasienter døgnet rundt, med svært få alvorlige komplikasjoner.

Pasientrettigheter

Behandling for rusavhengighet inngår i pasientrettighetsloven § 2-1 med rett til nødvendig helsehjelp. Når en rekke pasientgrupper/syke er kastet ut på gaten for å få tak på effektive medisiner, så brytes pasientrettighetsloven.

Alle er avhengige av å være frisk for å fungere og ha det bra i hverdagen. Det er også en menneskerett å bestemme over egen kropp og eget liv så lenge man ikke skader andre.

Abort er tillatt fordi kvinner skal ha rett til å bestemme over egen kropp og eget liv. Burde ikke dette også gjelde sykes rett til å velge sin egen medisin, og vanlige menneskers rett til å velge sin egen rekreasjon?

Selv dyr har bedre rettigheter en syke mennesker.

Lov om dyrevelferd §3-§4

- Dyr har egenverdi, uavhengig av den nytteverdien de måtte ha for mennesker.
- Dyr skal behandles godt og beskyttes mot fare for unødige påkjenninger og belastninger.
- Enhver som påtreffer et dyr som åpenbart er sykt, skadet eller hjelpeløst, skal så langt mulig hjelpe dyret.

Burde ikke tilsvarende rettigheter gis til syke, svake, og rusavhengige, selv om disse kanskje ikke har nytteverdi for samfunnet? Men istedenfor å gi dem leger, psykologer og helsepersonell sender vi politiet hjem til dem, og de blir behandlet dårlig.

Vi mennesker er ikke dyr. Vi har menneskerettigheter. Da holder det ikke med en kastret rusreform som beholder utenforskapet. Det er den illegale stoffkultur og

de illegale stoffene som må bort, så får vi heller jobbe med sosiale og helsemessige utfordringer.

Dette støttes av forskning fra University of Colorado, som sier at den sterkeste avhengigheten er knyttet til sosiale problemer. Vi snakker om fattigdom, arbeidsløshet, bostedsløse, mennesker i sorg og folk som har gitt opp.

Menneskers psykiske lidelser har dramatisk blitt forverret av segregering og utenforskap. «De kan skylle seg selv» sier politiet. De trenger jo ikke bruke narkotika.

Nei vel, smertepasientene kan spise Ibox, og de med ADHD kan spise tran piller, men det viser seg at det ikke fungerer. Det er her skoen trykker. Folk med lidelser trenger effektive medisiner, og siden disse stoffene gir eufori og positive følelser, ja da er de plutselig umoralske.

Disse stoffene er avhengighetsskapende sier forskningen. OK, da er de det, men det får vi ordne på annen måte enn å sende folk i fengsel for å straffes.

Det har tidligere vært et spørsmål om hvem som skal betale regninga om avhengige skal få gratis narkotika på apoteket. Da glemmer man at mest brukte narkotiske stoffer er like billig som Paracetamol å produsere.

Ved omdanning av de narkotiske stoffene til legemidler igjen, vil politiet endelig få tid til å bekjempe ekte kriminalitet, dvs. vinningsforbrytelser, voldtekt, ran, drap, overgrep, etc.

LAR, HAB og FLA

HAB (Heroinassistert behandling) er vel og bra, og vi støtter den. Vi observerer også at både brukerorganisasjoner og mange politikere fremsetter dette som en verdig og bra løsning.

Vi støtter HAB, men ser på dette som smuler som faller fra politikernes bord, da det nå legges opp til en videreføring av samme konseptet som LAR, bare at det nå også kan tilbys heroin.

Prosjektet vil bare hjelpe noen få som blir kvalifisert og får plass.

LAR har hjulpet mange, men det generelle bilde er at det kun er medisinene LAR foreskriver som hjelper brukerne, og ikke LAR som en institusjon.

LAR er på mange måter et menneskefiendtlig system som straffer syke mennesker ved å frata dem sin medisin på moralske prinsipper som positive urinprøver. Slik kastes brukerne tilbake på gata, og til en illegal og kriminell hverdag.

LAR tar ikke hensyn til at deres pasienter faktisk er avhengige, og at rusavhengighet er klassifisert som en sykdom. At HAB vil bli noe lettere for brukerne har vi liten tro på.

I 2011 kostet hver LAR pasient kr. 467.927 pr år (Forskningsrådet – Rapport 21.06.2011). Det er nesten umulig for vanlig folk å finne ut hvor mye det koster i dag, men i dag koster det sikkert mye mer.

Med lovlig narkotika fra leger og apoteket (FLA), kunne denne regningen ligge på rundt 10.000 kr. pr år for både heroin og amfetamin, som er ekstremt billig å produsere.

Istedenfor å bruke masse penger på LAR og HAB administrasjon, kunne vi brukt kanskje 10.000 kr. pr. mnd. til å betale for aktiviteter, psykolog og/eller annen helsehjelp og fortsatt spart masse penger som kunne brukes på helse, forebyggende og skadereducerende tiltak.

Ved en avkriminalisering, legalisering og regulering som beskrevet i vår rusreform vil behov for slike institusjoner som LAR/HAB forsvinne av seg selv.

LAR/HAB burde kanskje ha livets rett som et lavterskeltilbud, da f.eks. som aktivitetstilbud, psykolog og helsepersonell, etc.

Vi støtter HAB som et skritt på veien, men legger frem FLA (fastleger og apotek) som den overlegne vinner i type tiltak. FLA er langt billigere, reduserer skader av utenforskap, og oppfyller krav til likestilling og pasientloven.

Vi må jobbe mot et humant samfunn der de rusavhengige er syke på like linje med andre sykdommer og de får medisin for det. De som ikke klarer å disponere medisinene sine, får heller få større doser eller gå på apoteket hver dag om de ikke klarer å disponere sine medisiner. Verre er det ikke.

Liverpool Eksempelet (kortversjon)

Fra 1982 til 1996 ble Halton Drug Services ledet av Halton Health myndigheter under ledelse av dr. John Marks. De ble på dette tidspunkt berømt over hele verden for dets nyskapende behandlingspolitikk og ledelse av behandling av harde narkomane som fikk gratis narkotika på klinikken.

De hadde besøk av politikere, leger, eksperter innen behandlingsapparatet, forskere osv. Alle spent på å utforske og rapportere fenomenet, som var stoffklinikken i Widnes. Grunn til at folk kom var de fantastiske resultater, som ble skapt på klinikken.

Resultater:

12 ganger mindre vinningskriminalitet av pasientene
Ingen nye HIV tilfeller
Stoffselgerne forsvant fra hele bydelen
Helsen deres ble mye bedre
De kunne leve et liv uten vold, prostitusjon og kriminalitet.
De fikk ha sine barn og mange gikk inn i vanlig jobb som anstendige borgere

I dag finnes en rekke prosjekter rundt i verden
som bekrefter at dette ikke er en myte.

Se hele eksempelet vedlagt s-41

Politiets innsats skader mennesker

Politiet har i stor grad pekt seg ut de samme menneskene som blir jaktet på, og som ofte blir offer for politiets stigmatiserende behandling. Både korte og lange fengselsstraffer skader også pårørende, som jo er uskyldige, og da spesielt kvinner og barn.

På brukerstadiet rammer politiets innsats de lavtlønnede ekstremt hardt, og barn av lavtlønnede foreldre har 3-5 ganger større sjanse for å bli arrestert enn barn av rike foreldre som også bruker mer narkotika.

Videre ser vi at politiet prioriterer narkotikasaker fremfor voldtekt, overgrep, og vinningsforbrytelser som henlegges i stor stil (hele 18.000 saker ble henlagt i 2020).

Vi har et politi som lever av å bekjempe offer løs kriminalitet, samtidig som de henlegger titusenvis av lovbrudd som skattebetalerne anmelder. Et politi som bekjemper fattige og syke og deres dyrt kjøpte medisiner (narkotika).

Vi trenger ikke politi som bekjemper sykdom og medisiner. Like lite som vi trenger at legene våre skal bekjempe bankranere. Politi bør bekjempe ekte kriminalitet, og leger bør bekjempe helseproblemer.

Jeg er ikke jurist, men jeg leser i disse dager hvordan politiet nå har sikret Gjerdrum Kommune for en naturkatastrofe som kostet 10 mennesker livet, fordi Gjerdrum kommune ikke hadde sikret stedet bedre.

Hvorfor sikter ikke da politiet seg selv for alle de som har dødd av overdoser fra illegale gatestoffer? Det er jo politiet som har mislyktes med å fjerne narkotika fra gaten.

Fakta er at det vil alltid komme naturkatastrofer, like mye som det er naturlig å ruse seg, og mennesker vil alltid finne sine medisiner, og rekreasjonsmidler. Man kan ikke gjøre det ulovlig å være menneske. Man kan da heller ikke drive en industri på syke og svake, som bare gjør dem enda sykere.

Utdrag fra mail til Helseministeren

17.02.2015 20.44 av Niels Roald:

Når de ikke klarer å holde våre fengsler frie fra narkotika, selv med kameraer overalt, urinprøver, ukentlige razziaer, også med narkotikahunder. Når de leser alle de innsattes post, lytter på alle telefonsamtaler og bygger høytsikkerhetsfengsler som driver aggressiv kamp mot narkotika og massive avstraffelser av mennesker som bruker narkotika på innsiden. Hvordan i huleste skal samfunnet vårt se ut før vi har vunnet kampen mot narkotika? Dette taler for seg selv. Om vi så hadde overvåket alle hus, alle biler, alle gater, alle telefoner, all post, på utsiden av fengslene, vil vi aldri vinne denne kampen. Faktisk er det slik at politiet, rettsvesen, fengsler og justiskomiteer, kaster bort tiden, og folkets skattepenger på en politikk som bare gjør ting verre.

Som dere ser fra svaret fra Bent Høyre (Høyre) side , så holder han fast ved at narkotika skal være forbudt. Det er den største feilen som Helse og Omsorgsdepartementet gjorde med reformen. Vi anmoder derfor at den nye regjeringen ikke gjør samme feil.

Se vedlegg fra Helse og Omsorgsdepatementet, 20.04.2015

Økonomiske kostnader av forbudspolitikken

I en undersøkelse publisert av Dagbladet 24.10.2001 ble de totale kostnadene av illegal narkotika estimert til 100 milliarder kroner årlig bare i Norge. I dag er nok kostnadene det dobbelte.

Det er jo ikke bare politiet, domstolene og kriminalomsorgen som skal ha penger. Forbudspolitikken er utrolig dyr og skadelig, og den har ringvirkninger utover hele vårt land, økonomisk, helsemessig, og sosialt.

Politikere diskuterer om de skal bevilge mer penger til ettervern eller mer penger til forebyggende, men ingen av disse sakene fungerer særlig bra så lenge det ikke gjøres noe med rota til problemene, nemlig at narkotika er forbudt.

De store vinnerne er blitt politiet, juristene, kriminalomsorgen, barnevernet, og alle deres leverandører og underleverandører. Vi bør heller ikke være blinde for at offentlige organer også drives som bedrifter, hvor anbud for milliarder er i omløp.

Forbudet rammer fattige

De høye prisene på gatestoffer knekker økonomien til lavtlønnede og syke som er avhengige av illegale medisiner (narkotika) for å være friske, noe som gjør at forbudet treffer lavtlønnede spesielt hardt, og det fører til vinningskriminalitet, segregering og utenforskap.

Som følger av forbudet har priser på illegale gatemedisiner blitt urimelig høye, og de høye fortjenestene på illegalt narkotika har ført til krig, drap og elendighet helt fra Afghanistan og Colombia og til gater og byer verden over, inkludert lille Norge. Forbudet står ansvarlig for dette.

I Norge, Europa og USA koster 1 gram ren heroin ca. 1000 kroner. I fjellene i Afghanistan/Pakistan koster 1 kg. ren heroin ca. 1000 kr. Så med 1000 x fortjeneste, og 1000 millioner fattige i verden, så vil det bli en umulig oppgave å få slutt på denne krigen. Det er de fattige som betaler den høyeste prisen for forbudet.

Millioner av fattige sitter fengslet verden over for narkotika, og selv om mange ønsker lange fengselsstraffer, så skader dette uskyldige kvinner og barn over en lav sko. Barna mister sine foreldre, foreldre mister sine barn osv.

Grunnet de høye kostnader for illegale medisiner (narkotika) skaper forbudet forferdelig mye problemer for barn og familie av avhengige. Barn av storforbrukere vokser vanligvis opp i fattigdom, samt at deres foreldre jaktes av politiet og settes i fengsel, med de skadene dette medfører i generasjoner.

Ved avkriminalisering vil samfunnet få mindre ran, vold, drap og tyverier som følger av desperate mennesker med utenforskap, narkogjeld og abstinens. Vi sparer også samfunnet for politi, advokater, dommere, jurister og fengselsbetjenter.

Utenforskap og kriminalitet

Forbudet har kriminalisert en rekke pasientgrupper, rekreasjonsbrukere, barnefamilier, og andre som helt naturlig befatter seg med illegale stoffer.

Store yrkesgrupper som politiet, rettsapparatet, kriminalomsorgen, behandlingsapparater, barnevern og institusjoner, lever av at narkotika er forbudt, og de lever av skader som følge av deres eget system, da brukerne kommer inn i en ond sirkel, i et ondt system, og i et dårlig miljø, på utsiden av samfunnet.

Dette vil vi ha en slutt på. Det hører ikke hjemme i et moderne samfunn å ha et totalitært og undertrykkende regime som straffeforfølger de som velger et annet rusmiddel enn alkohol eller nikotin.

Forbudet har skapt den illegale stoffindustrien, og står ansvarlig for all narkotikakriminalitet samt skadene denne politikken påfører mennesker verden over.

USA har ti ganger høyere fangebefolkning enn Norge, hovedsakelig pga. narkotika, med 7-8 millioner mennesker enten i fengsel, samfunnsstraff, og lenkesoning, hovedsakelig på grunn av narkotika. Allikevel er narkotika mer tilgjengelig enn noen gang.

Hvor mange flere millioner mennesker skal vi sette i fengsel før dagens politikk skal redusere forbruk og redusere overdoser og dødsfall?

Det som er litt skummelt med utenforskap som følge av forbudet, er at det skaper et dårlig miljø, og når folk først finner sin identitet i et miljø, så klarer de ikke å se seg selv som en del av samfunnet lenger.

Når man da har fått en identitet i et kriminelt rusmiljø, er dette miljøet mer avhengighetsdannende enn narkotika i seg selv.

Der har de sine venner, sin identitet, karriere, erfaring, ansiennitet, spenning og engasjement som ikke ser så stygt ut fra innsiden.

De føler seg ikke hjemme på behandlingsinstitusjoner og heller ikke i samfunnet. Livet de har levd de siste årene eller kanskje de siste 20 årene har gitt dem tilhørighet blant "outsidere" på samme måte som du og jeg har vår tilhørighet i familie, vennskap og arbeidssituasjon.

Rusmisbrukeren er altså ikke bare avhengig av narkotika, men også av en kultur og en livssituasjon i større grad enn de fleste er klar over. De føler seg ikke hjemme i samfunnet.

Derfor er det veldig viktig å avslutte forbudet, og få erstattet illegal narkotika med lovlig narkotika, så brukerne ikke havner på utsiden av samfunnet.

Kun en fullstendig avkriminalisering, hvor man for brukerne bort fra gata og inn på apoteket vil løse disse problemene.

Det holder ikke engang å lage en slik reform som kun gjelder de tunge avhengige. Da fortsetter bare utenforskapet blant de unge og sårbare.

La heroin, amfetamin, kokain, ecstasy, cannabis og psykedelika selges på apoteket mot resept. Det handler om å la folk ha et naturlig forhold til medisin og rusmidler, og heller satse på å forebygge og lære folk måtehold, slik vi gjør med alkohol.

Kvinner og barn rammes hardt av forbudet

Statens løsning på narkotikaproblemer ovenfor foreldre og barn har vært nulltoleranse med praktisering av omsorgsovertagelse, institusjoner og fosterhjem, dvs. nullforståelse.

- Foreldrene blir definert som kriminelle pga. narkotika, og barna deres blir nesten uten unntak overtatt av barnevernets for omplassering i fosterhjem og institusjoner.

Spesielt urettferdig er det for de foreldre som ikke er rusavhengige, men kun bruker narkotika (effektive medisiner) til medisinsk bruk, da de ikke har fått effektive medisiner av legen.

Ofte kommer barnevernet sammen med politiet for å hente barna, og massevis av familier er ødelagt/skadet pga. nulltoleranse for narkotika og kunnskapsløs maktmisbruk som også har blitt en privatisert industri.

Politiets innsats rammer kvinner og barn på forskjellige måter og vi skal nevne noen av de viktigste poengene.

Kvinner og barn rammes urettferdig hardt når pappa eller mamma fengsles for narkotika; dvs. at barna straffes når foreldrene straffes.

I 2004 rapporterte majoriteten av fangebefolkningen i USA at de hadde et mindreårig barn, og ca. 25% av barna var 4 år eller yngre. Det er faktisk liten grunn til å tro at tallene er veldig annerledes i dag, eller i Norge.

Både korte og lange dommer er skadelig for barna. Kanskje verst er det for de barna som ikke har en tante eller besteforeldre de kan bo hos, men havner i barnevernets omsorg.

Politiet varsler obligatorisk barnevernet når politiet avdekker brudd på narkotikalovgivningen. Dette er nok riktig bra, da vi jo ikke vil ha små barn sittende hjemme alene uten omsorgspersoner. Barn som trenger hjelp skal få hjelp, selvfølgelig.

Dessverre er det jo slik at det er traumatisk for barn å bli revet vekk fra foreldrene, og at det er arrestasjonen og fengslingen av foreldrene som gjør størst skade.

- Mange barn opplever å bli revet vekk fra foreldrene av barnevernet som ikke tar hensyn til om foreldrene faktisk er egnet som foreldre eller ikke.
- Effektive medisiner (narkotika) er alene grunn nok til omsorgsoverdragelse, fordi narkotika er forbudt.

Faktisk er det ikke narkotika som avgjør om noen er skikket til å være foreldre i det hele tatt, men heller den enkelte forelder sitt forhold til narkotika, legemidler, eller alkohol.

Normale foreldre som befatter seg med alkohol, slipper unna både politi og barnevernets klør, som riktig er, da det jo handler om hvordan og hvor mye foreldrene drikker, og om deres bruk av alkohol faktisk skader foreldrenes omsorgsevner.

Ovenfor normale foreldre som har befatning med narkotika, praktiseres et helt annet regime, som mer handler om at narkotika er forbudt, og det tas lite hensyn til barnas beste.

Det kan her se ut som hverken barnevern, eller politi har forståelse for konsekvensene av egne handlinger.

- Hvordan oppleves det å være barn i en familie der politiet kommer inn og behandler foreldrene som kriminelle?
- Hvordan oppleves det for barn når en fremmed makt kommer for å rive dem bort fra foreldrene, og sende dem av sted til fremmede mennesker fordi foreldrene da ikke er gode nok pga. foreldrene bruker feil medisiner?

Det skader barna og miste foreldrene, det skader også barnas forhold til samfunnet, og det skader barnet i form av et utenforskap som starter allerede her.

Det burde være unødvendig å si at denne prosessen koster enormt med penger som kunne vært brukt til å hjelpe barnefamilier som trenger hjelp, fremfor å straffe og ødelegge familiene.

- Selv cannabis, en medisinsk plante, har i de siste 50 år blitt brukt som grunnlag for å angripe hus og familier med politi, deretter barnevern, og til slutt omsorgsoverdragelse, hvor det legges avgjørende vekt på foreldrenes befatning med en ulovlig plante, og ikke foreldrenes omsorgsevner.

Slik har politi og barnevern fungert som et undergrunns terrorvelde mot barnefamilier, godt støttet opp av det norske rettssystemet, kriminalomsorgen, og fengsler som alle lever av denne type segregering.

- I 2020 hadde barnevernet omsorgen for 9297 barn, og jeg vil utfordre regjeringen til selv og sette seg inn i hvor mange av disse barna som er frarøvet sine foreldre grunnet narkotika. Vi kan nemlig ikke finne noen tall noe sted.
- I mange norske kommuner har barnevernet fortsatt praksis å ta barna fra foreldre som tester positivt på cannabis. Hvor mange barn er i dag i barnevernets omsorg pga. foreldrenes befatning med cannabis? Slike tall får vi ikke tak i.

Barna havner ofte først på institusjon, mange hentes med politi og håndjern med skrik og gråt og savn etter foreldre og venner.

Ganske raskt sklir barna inn i et nytt miljø der de selv lærer å bruke illegal narkotika, stjele biler, og utforske livet den farlige veien, ofte med fyllekjøring, vold og kriminalitet.

Det er her det ofte begynner, i barnevernets omsorg; og det skjer fort og farlig, ikke som hjemme hos mor og far.

Ved avkriminalisering, legalisering og regulering av narkotika vil alle foreldre og barn likestilles med brukere av alkohol, nikotin, og de som mottar lovlige medisiner fra sin lege og apotek. Det vil igjen bli lovlig og være foreldre, selv om man er syk.

- Et viktig poeng er at alle foreldrene burde kunne spørre sin lege om hjelp med avhengighet, evt. også spørre barnevernet om hjelp uten å være redd for å miste barna hvis de snakker åpent.

Maktmisbruk mot barnefamilier

Staten har gitt urovekkende makt og autoritet til stillinger i barnevernet, til sakkyndige og domstolene i narkotikasaker hva gjelder omsorgsoverdragelse, uten at det finnes forskning som støtter denne praksis er bra for barna, heller motsatt.

Hver uke tar barnevernet 4-5 barn fra sine foreldre, og det er bygget opp en milliardindustri rundt dette, hvor forbudet mot narkotika skaper arbeidsplasser for barnevernet, sakkyndige, institusjoner og fosterhjem.

Dette skjer veldig ofte uten samtykke fra foreldre og barn, og uten at barnevernet faktisk kan dokumentere at barna er trygge i barnevernets omsorg.

Bare det å vokse opp under barnevernet er ofte traumatisk, og det inkluderer stor risiko for ulykke, kriminalitet, rusavhengighet, selvmord og død.

Som eksempel kan det nevnes at barn knyttet til barnevernstiltak har 8 ganger større sannsynlighet for å ta selvmord enn barn som ikke er knyttet til barnevernstiltak.

- Selvmord var også dødsårsak for 14 prosent av fedrene og 12 prosent av mødrene til barnevernsbarn i perioden 1990–2001.

Alt for mange barn dør i barnevernets omsorg. Barn som gråter og savner hjem tar liv av seg, mens private beriker seg på omsorgen. Tusenvis av barn har bukket under på denne måten, og de havner i utenforskap hvor politiet driver krig mot dem.

Majoriteten av dem kunne vært hjulpet bedre, og hatt det bedre hjemme hos mor og far, selv om foreldrene trenger effektive medisiner (narkotika) for å være friske og fungere i hverdagen, og dermed også være bedre foreldre.

Det kan på dette området se ut som både politiet, barnevern og rettsinstansene legger skylden på lovbrøyteren, dvs. foreldrene, og at ingen av dem (politiet, barnevern og rettsinstansene) lytter til barna, eller forstår konsekvensen av omsorgsovertagelse.

Når man da først skal fjerne et barn fra sine foreldre, så skal man være rimelig sikker på at foreldrene er skadelig for barna, og at omsorgsovertagelse vil gagne barna.

Barn skal kun skilles fra foreldre ved alvorlig omsorgssvikt, og ikke på grunnlag av hvilke medisiner foreldrene bruker.

Fullstendig avkriminalisering er bra for barna

Avkriminalisering, legalisering og regulering av narkotika vil styrke barnas rettigheter, og sette en stopper for omplassering av tusenvis av barn uten gyldig grunn, som setter både foreldre og barn i en alvorlig traumatiserende situasjon.

Istedenfor hjelp, har disse barna ofte fått døren sparket inn av politiet, og blitt vitne til hvordan foreldrene har blitt behandlet som kriminelle, ofte etterfulgt av barnevern og omsorgsovertagelse.

Barn som stikker av fra institusjoner og fosterfamilier blir selv også behandlet som kriminelle av politi og barnevern.

Forbudet mot narkotika skaper slik utenforskap, ikke bare hos foreldre som allerede står på utsiden, men også hos barna.

Det går ikke lenger å legge skylden på foreldrene for at politi og barnevern skal sparke inn døren, og tilrane seg deres barn, under dekke av å hjelpe barna. Dette bryter med barnas rettigheter, og kan derfor likestilles med barnekidnapping.

- Barn som vokser opp og ser at foreldrene benytter illegale medisiner (narkotika) har også selv stor sjanse for å begynne med narkotika. Dette vet vi.
- Barn av straffedømte har opptil 80% større risiko for selv å havne i fengsel. Det viser at denne uvilkårlige kampen mot narkotika skader familien i generasjoner. Dette er også en kjent sak hos barnevernet, at de kjemper mot familier i generasjoner.

Det ville derfor vært mye bedre og tryggere for barna om foreldrene isteden kunne være lovlige borgere på innsiden av samfunnet som hentet sine medisiner på apoteket, slik som andre syke i samfunnet.

Ved å stigmatisere foreldrene som kriminelle, så har samfunnet allerede stigmatisert de viktigste rollemodellene i barnas liv. Mor og far som de har sett opp til hele livet, er altså kriminelle i henhold til loven. Hvilke rollemodeller tror du barna følger?

Sannheten er også at foreldre i stor grad forsøker å skjule sin bruk av narkotika overfor sine barn. Ved omsorgsovertagelse vil gjerne barnas første synlige møte med narkotika skje i barnevernets omsorg, og da spesielt på barnevernsinstitusjonene.

Her brukes narkotika som medisin for traumatiserte barn, og da helt uten faglig kunnskap om stoffene, men i utenforskap, ofte i uforstand med stor fare for uhell og død.

Det at barn blir kastet i bakken av politiet, påsatt håndjern, avkledd, og ydmyket med leting etter narkotika i kroppens hulrom, kan på alle måter beskrives som et voldelig overgrep, og da holder det ikke å skylde på mistanke om illegale medisiner.

Dette er grove overtramp, og det er utrolig at hverken politiet, eller barnevernet forstår konsekvensene av egne handlinger.

Slik ser vi at skadene fra barnevernets innsats gir økt bruk av narkotika, ikke bare hos foreldrene, men også hos deres barn. Sårbare barn med voksende angstlidelser og helsebehov, ikke minst foreldrebehov, blir i barnevernsomsorgen behandlet nådeløst.

Det kan se ut som politiet og barnevernet med rettsapparatet i ryggen har forfulgt lavtlønnede og syke foreldre på en måte som skader barna, og slik statuere eksempler av foreldrene, til skrekk og advarsel for andre foreldre.

Folk du ser på siste trinn med heroin i knestående på Karl Johann, eller som drikker sprit fra de står opp til de legger seg, bør selvsagt ikke ha omsorg for barn. Dessverre havnet mange av dem på Karl Johan etter at barnevernet tok barna deres.

Misbruk av narkotika og barn hører ikke sammen. Men dette gjelder jo for mennesker og alkohol også. Vi tar ikke barna deres på grunnlag av at de har en flaske vin stående.

Ofte har de som befatter seg med narkotika god kontroll på livene sine, på samme måte som de fleste foreldre klarer å ha alkohol i huset, uten å bli rusavhengige av den grunn. Dette holder ikke for barnevernet og domstolene, siden narkotika er forbudt.

Å legge frem en rusreform som beholder forbudet mot narkotika vil ikke hjelpe barna i det heletatt.

Å legge fram en rusreform som kun gir påtaleunntatelse for tunge rusavhengige, men ikke for unge / festbrukere osv. er også en stor tabbe. Det er nettopp unge festbrukere som tar mest skade av politiets kamp mot narkotika.

Det er menneskelig å ruse seg

Det er menneskelig å ruse seg. Forskning viser at psykotrope sopp og planter har utviklet seg i et økosystem over millioner av år, sammen med innsekter, dyr og mennesker.

Vi mennesker har også ruset oss i millioner av år, og vi har selvmedisinert oss, og inkludert rus som en naturlig og lovlig del av vår kultur og våre liv.

Plantene har utviklet seg selv og sine blomster og frukt som mat, medisin, og stoffer som er nødvendige for dyr og mennesker.

Selv vår egen hjerne og kropp omdanner stoffene vi inntar så de blir enda sterkere, noe som bekrefter behovet og hvor naturlig disse stoffene er.

Derfor er det vårt ansvar å sørge for at de som ønsker å ruse seg rekreasjonelt skal få lov til å gjøre det som voksne mennesker under trygge omstendigheter, hvor deres selvbestemmelsesrett og menneskeverd respekteres.

Fanger & fengsler

- Med hensyn til at fengsel er skadelig, anmoder vi også Kongen i Statsråd til å løslate alle som sitter i fengsel for narkotika, og at alle siktelsler for narkotikalovbrudd henlegges med umiddelbar virkning.

Dette fordi forbudet mot narkotika er ulovlig, da all narkotika faktisk er legemidler. Slik bør regjeringen ta ansvar for skandalen som har pågått i 50 år, og de tusenvis som har dødd i Norge som følge av forbudspolitikken.

- Vi krever vi at Juryen / lagrette igjen innsettes i norske domstoler. Grunnen er at domstolene i stor grad gir politiet medhold, selv om manglende bevis taler for frifinnelse.
- Alle skal ha rett til å få sin anket sin dom, uansett hvor lang dommen er, og prøvet sin sak i lagmannsretten med en Jury til stedet. Dette fordi det i mange tiår har foregått justismord på i utstrakt skala på dette området.
- Helsetilbud i norske fengsler må forbedres, og innsatte må få tilgang på privatleger, fastleger, og spesialhelsetjenesten på lik linje med andre borgere ute i samfunnet. Urintestester for bruk av narkotika må opphøre.

Begrunnelse

Behovet for rettferdighet er et av de sterkeste behov hos mennesker. Fra vi er små lærer vi om rett og galt, både hjemme og i skolen. Som vi har beskrevet i korte ordlag ovenfor, har vi er politi som står loven, som bryter loven og som gjør som de vil, uten at det finnes en uavhengig Spesialenhet / SEFO som står på folkets side.

Når så politiet først har rekruttert nye ofre til sine kriminalregistre, er det for den dømt for all fremtid svært vanskelig å vinne i noen fremtidig rettsak. Med et ødelagt rulleblad, kan aktoratet si nesten hva de vil om den siktede, og bli trodd av dommere, som har stor tiltro til politiet, og særdeles lav tiltro til tidligere straffedømte.

På dette planet har vi også fått et utenforskap i norsk rettspraksis, hvor tidligere straffedømte dømmes hardt i norske domstoler, ofte uten reelle bevis. Det gjelder ikke bare i THC saker om promille bak rattet som vi tidligere har omtalt.

Er du en gang dømt, har du for all tid mistet troverdighet for dommeren, spesielt i Tingretten, og med små muligheter for å få igjennom din anke for Lagmannsretten, kan vi rapportere at justismord skjer over en lav sko i norske rettsaler.

Det er også et demokratisk problem når vi har en rettsinstans som i likhet med politiet lever av å straffeforfølge de samme lovbrøytene som bukken og havresekken. Domfeltes anke blir ofte forkastet uten behandling.

Så kommer da de domfelte til norske fengsler, hvor positivt urinprøver blir straffet med isolasjon, utestengelser, med reduserte muligheter for prøveløslatelse.

Narkotika er medisin for mange. Ingen skal behøve å miste prøveløslatelse på grunnlag av at fengselet selv ikke klarer å holde fengselet fritt for narkotika.

Vi minner også om at urinprøver er uverdige, spesielt mot rusavhengighet er klassifisert som en sykdom. Utstrakt bruk av isolering for er også svært skadelig.

Kriminalomsorgen nekter også alle innsatte på generelt grunnlag å benytte sine egen lege fra utsiden. Kriminalomsorgen har sin egen fengselshelsetjeneste som er ekstremt mangelfull.

Fengslene kansellerer fremstillinger til sykehus, og spesialhelsetjenester i stor skala grunnet manglende bemanning, og de som sitter i varetekt om som skal bli fremstilt av politiet, blir normalt ikke fremstilt på samme grunnlag, manglende bemanning.

I mange fengsler må innsatte vente fra 1 til 2 mnd. for å få en time hos fengselslegen. Er noen akutt syke, får de normalt bare tilgang på en sykepleier, og de får ikke treffe legen personlig.

I kort kan det sies at det er livsfarlig og bli alvorlig syk i norske fengsler, og vi ber om at Helse og Omsorgskomiteen faktisk rydder opp i denne segregering av innsatte og rusavhengige.

Om vi har bevis for dette? Selvfølgelig. Det er tusenvis av innsatte og tidligere innsatte som kjenner dette systemet, og vi vil minne om at de sykeste i norske fengsler er de rusavhengige som omfattes av denne rusreform.

En krig mot mennesker

Narkotikaforbudet skader syke og avhengige. Det skader familien deres, spesielt barna, og det skader enkeltmenneskets frihet og selvbestemmelsesrett over egen kropp og eget liv. Narkotikaforbudet reduserer ikke misbruk, heller motsatt, og det er skadelig for samfunnet som en helhet.

- Noe av det mest skadelige med narkotika er dessverre forbudet og utenforskapet som det har skapt, med illegal narkotika, arrestasjoner, strafferettsprosesser med fengsel, stigmatisering og reduserte fremtidsutsikter.

- Det finnes også en ukultur hos politiet med utstrakt bruk av maktmidler, herunder vold, trakassering og ydmykelser mot en rekke pasientgrupper med kronisk syke som benytter effektive medisiner (narkotika) til selvmedisinering
- Skadene treffer urettmessig og tilfeldig de politiet klarer å arrestere. Ofte er dette innvandrere og lavtlønnede, arbeidsløse, syke og rusavhengige, mens de virkelige bakmenn går fri.
- De få som blir tatt, blir statuert som eksempler, og må bære en uforholdsmessig straff til skrekk og advarsel for resten av samfunnet som skal skremmes til ikke å befatte seg med ulovlige rusmidler.

Vi har skjønnt poenget. Folket er allerede vettskremt av den behandling som våre svake og sårbare har fått, og vi kan anslå at minst 10.000 mennesker er døde som en direkte konsekvens av forbudet.

Staten har de siste 50 årene sendt titusener av mennesker ut i beksvarte mørket, og tusenvis er døde fordi de ikke kunne få effektive medisiner (narkotika) foreskrevet av sin lege, så de kunne leve som alle andre mennesker.

Vi snakker da om smertepasienter, ADHD, autisme, bipolar, PTSD, angst, eller depresjon. Lovlig narkotika kunne hjulpet dem alle som i dag bruker illegal narkotika, og gitt dem et bedre liv.

De største skadene fra dagens illegale narkotika kommer beviselig som følge av at narkotika er forbudt, og ikke fra narkotika alene. Forbudet har skapt det illegale stoffmarkedet, og skadene fra politiets innsats er langt farligere enn lovlige effektive medisiner (narkotika).

Det finnes ikke vitenskapelige bevis for at effektive medisiner (narkotika) alene dreper pasientene dersom de får lovlig og rent stoff, ferdig oppmålt i riktige doser, med brukerveiledning, og at stoffene brukes riktig. Det er først og fremst illegale stoffer, og utenforskapet med fattigdom, sosiale problemer, og mangel på helsehjelp som dreper.

- Politiets innsats, deres arrestasjoner og beslag, med strafferettsforfølgelsene fører ikke til redusert forbruk, heller motsatt med større fattigdom, større opplevelse av utenforskap.

Vi bruker Nederland og Portugal som eksempel der sprøytemisbruk nesten er fraværende, og selv heroinistene går på skole, jobber og lever normale liv som integrerte borgere med god helse.

Det sies i Amsterdam (Nederland) at ungdommen knapt vet hvordan en narkoman ser ut lenger. De er borte fra det store bilde, integrerte i samfunnet med bedre helse og et bedre liv. De er ikke kriminelle, og svært få bruker sprøyter.

Det betyr ikke at vi nødvendigvis skal bruke en «Nederlandsk modell», men det viser oss at Nederland går i riktig retning, og gir effektive medisiner (narkotika) til de som trenger det.

Vi kunne også fått frigjort ekstremt mye penger som i dag går til politi, advokater, rettsapparat og fengsler ved en rusreform. Penger som kunne vært brukt på helsetilbud, rus og psykiatri, behandlingsplasser, og ikke minst forebyggende arbeid.

Kan det være skadelig å avkriminalisere?

Alle eksperimenterer med rusmidler, særlig de unge, noen i større grad enn andre. Det skjer oftest med alkohol og nikotin, men også cannabis, kokain, ecstasy, og andre rusmidler.

De fleste foreldre vil nok ønske at deres barn gjør dette under lovlige og trygge omstendigheter, fremfor å bli overlatt til en kriminell underverden med utrygge stoffer.

Vi vil selvsagt få nye utfordringer knyttet til avkriminalisering, og vi må lære oss å forebygge narkotika på en annerledes måte, der helse, kunnskap og humane prinsipper står i sentrum.

Jo, det kan føre til økt bruk noen steder, da økt tilgang ofte gir økt bruk. Det vil muligens bli noen flere bilulykker, men så vil det stabilisere seg, slik undersøkelsene viser fra f.eks. USA. Tar man i betraktning reduserte skader på andre områder, vil regnestykket støtte legalisering med god margin.

Man kan skade seg på psykotrope stoffer. De fleste stoffene er giftig i større mengder, og i blanding med andre stoffer. Vi kan ikke ha stoffene forbudt av den grunn. Det blir som å forby å bade fordi man kan drukne av å svømme. Vi må heller lære dem å svømme bedre.

Vi må tilby tryggere stoffer, rimelig, og lovlig gjennom leger og apotek, og vi må tilby kunnskap om hvordan man bruker stoffene på tryggest mulig måte, uten å skade seg.

Med de enorme summene vi har brukt på å gjøre skadene større, finnes det nå da altså en mulighet til å gjøre enorme besparelser hos politi, rettsvesen, kriminalomsorg og barnevern. Penger som kan frigjøres til å bruke til forebygging, rus & psykiatri, og skadereduserende tiltak.

Integrering til lovlig livstil

Forbudet mot narkotika har i samarbeid mellom statlig og kommunale tjenester skapt en kriminell ruskultur i utenforskap.

De avhengige sliter ofte med problemer de ikke har klart å løse på egen hånd, både i forhold til forbruk og økonomi, kriminalitet, holdninger og psykiske lidelser.

For disse folka som i år etter år har tenkt, levd og blitt behandlet som kriminelle, så vil det være en stor utfordring å forandre livsstil.

At narkotika igjen blir lovlige medisiner som distribueres lovlig igjennom leger og apotek er viktig, men ikke nok for veldig mange av dem.

De bør få hjelp til å få orden på livet sitt, og som offere for et forførdelig regima som har skapt dette utenforskapet, mener vi staten også står ansvarlig for å hjelpe dem.

Det bør lages attraktive tilbud til dem, og staten må betale kostnadene for slike aktiviteter. Kostnader som enkelt lar seg dekke ved redusert kriminalitet fra reformen.

Man bør i kort vurdere alle tiltak som kan redusere misbruk av narkotika på lik linje med alkohol og nikotin. Psykiatri bør også kunne hjelpe mange.

Dette vil være en god investering for samfunnet, og få disse skakkjørte ofrene for forbudspolitikken, tilbake til samfunnet.

Vi vil slik gjøre slutt på den kriminelle ruskultur ved en fullstendig avkriminalisering, legalisering og regulering av narkotika, og slik integrere brukerne til en lovlig livsstil.

Hvor mye narkotika skal de få på lovlig vis?

Vil et legalisert samfunn føre til økt bruk av disse skadelige stoffene, og hvor mye skal vi tillate at de får foreskrevet av de forskjellige stoffene? Er det en fare for at stoffene vil bli solgt til mindreårige eller smuglet ut av landet?

Vi kan se faren for at de rusavhengige får foreskrevet mer narkotika enn de bruker selv. Vil vi da skape et samfunn der de avhengige vil bruke mer narkotika enn noen

gang? Hvor skal grensene gå for hvor mye de kan få, og hva hvis noen skulle bli fristet til å selge stoffet sitt til mindreårige?

De rusavhengige bør behandles på lik linje med alle andre syke pasienter som henter sine medisiner på apoteket. De som ikke klarer å disponere medisinene sine har kanskje for lave doser, eller så må de oftere på apoteket; kanskje til og med hver dag for noen.

Vi mener det er legen som bør bestemme hvor mye hver enkel pasient skal få i henhold til individuelle behov.

Legal narkotika på avveie

Vår nye utfordring blir da et problem som allerede eksisterer med andre narkotiske stoffer som i dag leveres ut fra apotek; at pillene kommer på avveie.

Faren er at vi kan få en økt mengde legal narkotika på avveie. Vi vil selvsagt ikke ha en kultur der avhengige kjøper herointabletter på apoteket på blå resept for 10 kr. stk. og selger til ungdom for 50 eller 100 kr. stk.

Vi vil ikke ha en kultur der ungdom over 18 får narkotika av legen og selger til mindreårige. Vi vet at dette vil skje. Det skjer hver dag med morfinpreparater og beroligende, amfetamin osv. som skrives ut av legen.

Denne problemstillingen vil tvinge oss til å velge i et moralsk dilemma. Skal staten indirekte være leverandør av tunge narkotiske stoffer til barn under 18 også?

Kan staten ta rollen og være bakmenn for ungdommens rusmisbruk? Staten er jo allerede bakmenn med LAR-medisin, røyk og alkohol.

Da må vi først huske at det er menneskelig å ruse seg, og at ungdommer som vil prøve narkotiske stoffer vil gjøre det enten det er forbudt eller ikke. Det vi må sørge for er at skadene blir minst mulig.

Forebyggende blant barn og unge

Barn vil alltid stjele alkohol av sine foreldre, eller få det av venner. Viktig er det i hvert fall at de får tak i ekte alkohol når de skal drikke, og ikke metanol. Samme situasjon har vi også med lovlig kontra ulovlig narkotika.

Det vil fortsatt være fyllefester blant ungdom der narkotika fra apoteket florerer på samme måte som illegal narkotika florerer i dag. Vi vil fortsatt ha salg av narkotika i skolegården, og vi må være forberedt på at legaliseringen ikke løser alle problemer.

Videre må helsemyndigheten bestemme hvordan de best skal forebygge/forhindre at narkotika kommer på avveie, men det frarådes sterkt å benytte politi til denne oppgaven. Rusproblematikk må forebygges på lik linje med alkohol og nikotin.

Penger fra justissektoren må selvsagt også investeres i aktivitetstilbud for barn og unge, så de har noe annet å gjøre enn å henge på hjørnet.

Vi anbefaler å bruke pengene på forebyggende og skadereduserende tiltak som gagnar ungdommen, og reduserer sosiale problemer og ulikheter.

Vi må få mer undervisning inn i skolen om viktigheten av å sette seg mål for fremtiden, og forstå farene og konsekvensene ved feil bruk av narkotika.

Forebyggende arbeide bør derfor oppdateres til å bli obligatorisk undervisning på lærerhøyskolen, så alle lærere får undervisning i det som barna vil lære i helsefag og sosialfag, evt. naturfag.

Vi bør investere i et nytt helse og sosialfag i skolen som kan lære barna grunnleggende om det å være menneske, ikke bare fysisk og mentalt, men også om rusmidler.

Med sparte penger fra politi, rettsvesen, og fengselsvesenet, kan vi betale for bedre skoler, flere lærere, forebygge mobbing, gratis skolemat, gratis aktiviteter, idrett og sport som gjør det lettere å leve et positivt liv.

Narkotika i samfunnet

Mange er imot legalisering, og de bruker som argument at det ikke passer seg med berusede mennesker på arbeidsplassen, bak rattet, til å håndtere våre barn i skolen eller i familien. Jojo, men er du klar over hvor mange som allerede er beruset i vårt samfunn?

I følge www.sirus.no (statlig russtatistikk) ble det i 2004 på apoteker i Norge solgt 7,6 døgndoser vanedannende og berusende legemidler pr. dag pr. 100 innbyggere hele året igjennom.

Dvs. at 7% av hele Norges befolkning var lovlig beruset hver dag på andre stoffer enn alkohol eller nikotin i 2004.

Det samme året var det 342.000 mennesker i Norge som daglig spiste ca. 1 million berusende tabletter hver dag, og det blir ca. 365 millioner tabletter hvert år. Alkoholkonsumet er enda større. Jeg beklager gamle tall, men vi er ikke ute etter detaljer.

Hvis du aldri har røykt før og inntar en hel sigarett så vil du garantert reagere på hvorfor det er tillatt å røyke sigaretter og samtidig kjøre bil. En som røyker sin første sigarett bak rattet kan være livsfarlig.

Nikotin er sterkere enn heroin i konsentrert form. En dose nikotin er kun 2 mg. Ta nikotin i sprøyteform og det kan like lett slå deg ut i overdose og drepe deg om du ikke vet hvor sterk dose du får.

Det er den ferdige doseringen av nikotin som gjør at vi ikke tar overdose. Regjeringen bør vurdere om også andre narkotiske stoffer kan distribueres lovlig på samme måte, i sigaretter eller i flasker på lik linje med alkohol og energidrikker.

De som bruker Metadon, har f.eks. lov å kjøre bil etter 6 måneder. Da sitter de altså lovlig bak rattet med et stoff i blodet som normalt vil kunne drepe deg og meg om vi tok deres doser, og legene har konstatert at de er skikket til å kjøre bil.

Det er altså ikke forbudt å kjøre bil etter å ha brukt morfinstoffer. Om jeg synes det er OK å kjøre bil beruset? På ingen måte. Jeg bare poengterer at det er allmenntilstanden som burde avgjøre slikt.

En alkoholiker er mye farligere bak rattet når han er edru. Det samme gjelder avhengige av alle slags rusmidler.

Det ser ut som vår stat og regjering går i samme fella igjen og igjen. De lager et hjulspor der "majoriteten" passer inn og så starter de krig mot de som faller utenfor, koste hva det koste vil.

Trafikksikkerhet

Norge benytter i dag feil metoder for testing og utregning av promille for en rekke narkotiske stoffer. Som eksempel kan det nevnes at ca. 3000 personer i Norge mister sertifikatet per år pga. cannabis, enda de fleste av dem trolig har vært edru under kjøringen.

Dette er spesielt viktig med cannabis, da virkestoffet THC binder seg til fettene i kroppen, og kan sitte i opptil flere uker etter endt bruk, selv om brukeren ikke er påvirket lengre enn ca. 4 timer.

Skal noen testes i trafikken med hurtigtester, må hurtigtestene være mer korrekte, fordi tallene de benytter for å utregne promille i dag er feil, og mange mister lappen enda de ikke har røyket cannabis på opptil to dager.

Forskningen beviser at man ikke kan bruke urin for utregning av promille for THC. I dag har nyere forskning også slått fast at det heller ikke er noen klar sammenheng mellom blodverdiene på THC og den faktiske promillen.

Det som skjer i dag, er at politiet bruker en hel masse tid på uskyldige mennesker som feilaktig tester positivt på THC i trafikken. Først skal de arrestere dem, så gjennomføre bilen og klærne, ta blodprøver, ta lappen, skrive anmeldelse, osv. Dette er dyrebar tid som de faktisk kunne brukt på å fange ekte fyllekjørerere, biler uten bremses osv.

Det er en persons allmenntilstand som bestemmer om noen er skikket til å kjøre bil, så vi ber om nye og korrekte måter å identifisere sjåførenes allmenntilstand. Blodprøver bør helst bare brukes for å bekrefte antatt allmenntilstand, og kan ikke brukes som bevis alene.

Dette gjelder for øvrig for alle de narkotiske stoffene. Stress og dagdrømmer er årsaken til veldig mange trafikkulykker. Skal alle dagdrømmere og de som er stresset miste lappen? En som slutter å røyke er i øyeblikket farligere i trafikken enn den samme person som har røyket en sigarett. En som er fyllesyk kan være farlig i trafikken selv om han er edru osv.

Det må derfor forskes på og utvikles nye metoder for å teste sjåførere, for eksempel en kognitiv test for nettbrett, som kan kontrollere den faktiske allmenntilstand til sjåføren. Det må altså sikres bevis for at personen som kjører faktisk er beruset, om man skal ta sertifikatet deres.

Alle som er fratatt sertifikatet pga. cannabis promille bør få sin sak gjenopptatt, grunnet mulighet for justismord. Alle er ifølge norsk lov er uskyldig frem til det motsatte er bevist. (Vi kommer tilbake til dette under «Narkotika i samfunnet»)

Politi – Spesialenheten - NNPF

- Politiet må utstyres med bodycam / ekstern kameraovervåking på uniformen, slik de praktiserer i Storbritannia. Dette for å forhindre bevisforspillelse, politivold, og maktmisbruk. Alle polititjenestemenn må også gi kvittering ved ransakelse og arrestasjon.

Dette for å forhindre trakassering. Opptakene fra politiets bodycam skal ikke kunne redigeres eller slettes av politiet.

Spesialenheten, tidligere kjent som SEFO, henlegger omtrent alt av anmeldelser mot politiet, og kun 1-2% av alle anmeldelser mot politiet fører til domfellelse. Folk orker ikke engang å prøve å anmelde politiet for lovbrudd, da de vet at det ikke fører fram.

Med store mørketall opp mot 95% som ikke anmelder politiet for lovbrudd, og Spesialenheten som henlegger det meste, vil det i praksis si at politiet står over loven, og kan bryte loven uten konsekvenser.

Vi trenger et politi som følger loven, og som kan være et godt eksempel for barn, unge, og kriminelle som skal rehabiliteres. Ikke som i dag hvor politiet gjør som de vil, nekter å følge politiinstruksen, og dekker over egne lovbrudd.

Det trengs en reform som rydder opp i politiets lovbrudd, og en fungerende spesialenhet som tar innbyggernes anmeldelser mot politiet på alvor.

Før disse ting er på plass, finnes ingen rettferdighet for mennesker som først har havnet i politiets register. Et utenforskap av mennesker som aldri vinner frem, og som taper i alle sine saker.

NNPF (Norsk Narkotikapolitiforening)

- NNPF burde ikke ha lov til å jobbe i politiet eller på politihøyskolen. Det blir i grunn det samme som å ansette rasister i politiet til å jobbe mot kriminalitet hos utlendinger, eller at nynazister skal få jobb i politiet for å bekjempe kriminalitet hos jødene.

Det har i den senere tid fremkommet informasjon om ulovlig rolleblanding mellom politiet og NNPF. Foreningen har oppgitt politistasjoner som adresse, møtt opp på skoler i politiuniform, og undervist på politihøyskolen hvor de har fremmet ulovlig maktmisbruk og trakassering som arbeidsmetoder.

Foreningen holder også kurs om narkotika med kunnskap som ikke støttes av forskningen; heller motsatt. Foreningen har også drevet utstrakt bruk av ulovlige arbeidsmetoder som for eksempel å gi straffefrihet ved brudd på skjenkebevilgningen til utesteder mot at de utestenger kunder med symboler for cannabis, legalisering, etc.

Videre viser vi til millionbeløp som foreningens egne medlemmer på vegne av politiet har donert til sin egen forening. En forening som bl.a. bruker pengene til lobbyisme for at narkotika fortsatt skal være forbudt, og som sprer kunnskapsløs svada om narkotika (effektive medisiner).

Foreningens medlemmer har også igjennom sin jobb i politiet tilgang til Kriminaletterretningsregisteret, og faktisk misbruker dette til å utlevere sensitiv informasjon som brukes til personangrep på mennesker som kommer med politiske ytringer.

Dette er uakseptabelt. Politiets etiske retningslinjer fra 2018, sier at man skal unngå dobbeltroller og rollekombinasjoner som kan føre til interessekonflikter,

eller påstander om dette. Derfor kan ikke medlemmer av NNPF ha lov til å jobbe i politiet i det hele tatt.

Det er også et demokratisk problem når politiet betaler en slik forening som jobber politisk for at narkotika fortsatt skal være forbudt.

Det kan se ut som at politiet og NNPF i samarbeid har utviklet sin egen ideologi om narkotika som skiller seg fra kunnskapsbasert forskning, og som skiller seg fra befolkningens rettsoppfatning generelt.

En kunnskapsløs og forvridd ideologi hvor narkotika får skylden for de avhengiges problemer, og at det ikke er forståelse for at narkotika heller er et symptom på deres egentlige problemer og diagnoser.

Politiet og NNPF har i samarbeid utviklet seg et fiendebilde av narkotika der politiet fremstår som de eneste som kan klare denne vanskelige oppgaven og rydde opp i de farlige problemene.

NNPF fremmer ulovlig bruk av maktmidler, trakassering og stigmatisering i politiet, noe som viser at denne rolleblanding må opphøre umiddelbart.

Vi må ha et politi som følger lover og regler, og vi kan ikke ha tusenvis av feilinformerte politifolk, som er opplært av NNPF.

Vi forventer også at politifolk og politihøyskolen skal være noenlunde oppdatert i sin undervisning, og ikke benytte foredragsholdere fra NNPF.

Menneskerettigheter

I Grunnlovens § 92 står det: «Statens myndigheter skal respektere og sikre menneskerettighetene slik de er nedfelt i denne grunnlov og i for Norge bindende traktater om menneskerettigheter».

La meg da spørre regjeringen hvordan dere vil oppfylle menneskerettighetene med denne krigen mot narkotika?

Vi skal ta noen av de viktigste punktene i menneskerettighetene:

Artikkel 1.

Alle mennesker ..... bør handle mot hverandre i brorskapets ånd.

- Kan noen svare for brorskapets ånd når politiet arresterer og beslaglegger medisinen til syke mennesker, og dommerne kastes dem i fengsel?

Artikkel 3.

Enhver har rett til liv, frihet og personlig sikkerhet.

Artikkel 5.

Ingen må utsettes for ..... nedverdiggende behandling.

- Hvordan kan det forsvares å arrestere mennesker, kle dem nakne, lete i kroppens hulrom, beslaglegge deres medisiner, bøtelegge dem og fengsle dem, om de ikke har gjort noe galt mot andre?

Artikkel 6.

Ethvert menneske har krav på overalt å bli anerkjent som rettssubjekt.

- Dette betyr at mennesket eier sin egen kropp og sitt eget liv som sitt rettsobjekt/eiendom.

Artikkel 7.

Alle ... har uten diskriminering rett til samme beskyttelse av loven. Alle har krav på samme beskyttelse mot diskriminering...

- I praksis betyr dette at Norge, ved norsk grunnlov er forpliktet til å ikke diskriminere mennesker som har behov for effektive medisiner (narkotika), eller velger et annet rusmiddel enn statens solgte alkohol.

Artikkel 9.

Ingen må utsettes for vilkårlig arrest, fengsling eller landsforvisning.

Artikkel 12.

Ingen må utsettes for vilkårlig innblanding i privatliv, familie, hjem og korrespondanse,.....

Artikkel 13.

Enhver har rett til å bevege seg fritt og til fritt å velge oppholdssted innenfor en stats grenser.

Artikkel 22.

Enhver har som medlem av samfunnet rett til sosial trygghet og har krav på at de økonomiske, sosiale og kulturelle goder som er uunnværlige for hans verdighet og

den frie utvikling av hans personlighet, blir skaffet til veie gjennom nasjonale tiltak.....

Artikkel 30.

Intet i denne erklæring skal tolkes slik at det gir noen stat, gruppe eller person rett til å ta del i noen virksomhet eller foreta noen handling som tar sikte på å ødelegge noen av de rettigheter og friheter som er nevnt i Erklæringen.

Om Reformen

Denne rusreform (FLA) ble først utviklet av Stiftelsen No Limits (Org nr. 984405294) 2001-2006 og fullført av Norsk Skadereduksjon (Org. 991097201) 2007-2022. Ingen aviser tør publisere den. Ingen politikere tør kommentere den. Poliiti har bekjempet utviklerne med nebb og klør. Forfatter: Niels Jørgen Mack Roald

Dokumentasjon

Som dokumentasjon, henviser vi til kjente begrunnelsene fra spesialister, neurologer, farmakologer og forskning ved universiteter over hele verden, som har fremkommet jevnlig i media.

Forskning som beviser at dagens ruspolitikk ikke er bygget på kunnskap, men heller rasisme, segregering, og en milliardindustri som ikke skyr noen midler, inkludert løgn og propaganda.

Vi henviser også til Dr. Carl Hart, professor ved Colombia Universitet, og de videoene som dere finner på siden www.skadereduksjon.no som faglig dokumentasjon.

Vi viser også til menneskerettighetsloven, barnekonvensjonen og pasientrettighetsloven som ikke på noen måte kan oppfylles ved at befatning av narkotika skal være straffbart.

Vi viser til Liverpool Eksemplet, som folk nesten har glemt, men som beviste de positive resultater fra avkriminalisering over ca. 7 år (Se vedlegg eller; se <https://skadereduksjon.no/liverpool-example>).

Videre viser vi til tidligere narkotikaspaner Jack A. Cole, som på det meste var med å beslaglegge 20.000 kg Kokain, og som i etterkant ble leder for LEAP, (Lawenforcement against prohibition), en organisasjon med tusenvis av pensjonerte politi, og dommere som er imot forbudet mot narkotika (se vedlegg eller les: <https://skadereduksjon.no/stopp-forbudet-na>).

Takk til

Pro. Nils Christie (død 27.05.2015), Dr. Roger Gundersen (død 04.09.2009), og prest Dag Mysen som kom med viktige innspill. Takk til Lege Sverre Eika (død 12.09.2021) for sine kloke ord og sterke innsats.

En spesiell takk til Jonas André Mack Roald (Norsk Skadereduksjon), som har gjort en formidabel innsats. Takk til Jack A Cole (LEAP USA), Erin Omara (Black Poppy), Bjørn Dahl, Janne Killingstad, Hege Grostad, Arild Knutsen (FHR), Kenneth Arctander Johansen (RIO), Arvid Rasmussen (Gatelaget - FFK), Professor Paul Larson (Politihøyskolen), og alle andre som har debattert og kommet med innspill i media, eller inspirert oss personlig til å fullføre reformen.

Vedlegg

S. 35-71

Stortinget bad regjeringen

1997 bad Stortinget Regjeringen om å utarbeide forslag til legalisering og avkriminalisering av alle narkotiske stoffer!

Utrag fra Dok.nr.8:62 (1996-97)

Ved Ellen Chr Christiansen

”Mens man i mange land Etter hvert har innsett at mesteparten av problemene forbundet med narkotika ikke først og fremst skyldes bruken av narkotiske stoffer, men de negative virkningene av en restriktiv narkotikapolitikk, er det langt færre i Norge som har tort å innrømme dette.”

”Forslagsstiller mener på basis av ovenstående at dagens narkotikapolitikk har spilt fallitt og at denne politikken fører til flere dødsfall, høyere kriminalitet og større helsemessige problemer for brukerne enn en mer liberal narkotikapolitikk. Ut fra en totalvurdering vil derfor det norske samfunn være tjent med å endre sin narkotikapolitikk.”

På bakgrunn av ovennevnte fremmes følgende forslag: Stortinget ber Regjeringen legge frem de nødvendige forslag for å legalisere narkotika og å avkriminalisere brukerne.

Stortinget, 11. mars 1997

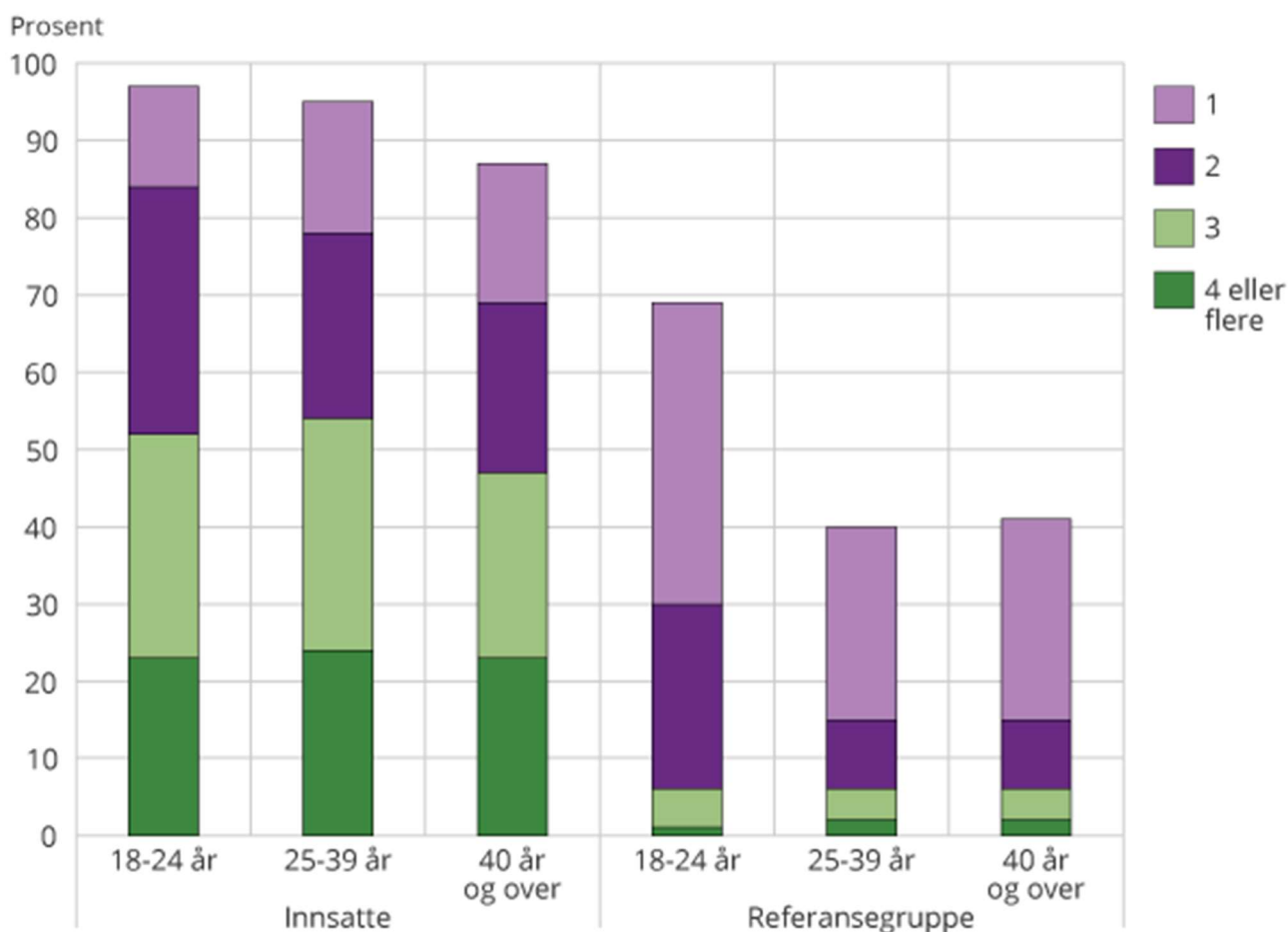
Opphopning av levekårsproblemer

Artikkel fra SSB - Innsatt og utsatt - PUBLISERT: 15. juni 2016.

Vi har altså sett at innsatte i fengsler har dårligere levekår enn den resterende befolkningen på en rekke områder. Noen sentrale funn er oppsummert i tabell 1. Når vi ser disse levekårsproblemene i sammenheng, ser vi et enda klarere bilde. Nesten alle innsatte i fengsler hadde levekårsproblemer på minst ett sentralt område.

Vi lager målet på levekårsproblemer ved å gi ett poeng for hvert av seks sentrale levekårsproblemer.

Andel med levekårsproblemer, etter alder

Kilde: Levekårsundersøkelsen blant innsatte 2014 og Levekårsundersøkelsen EU-Silc 2015.

Følgende aspekter inngår i indikatoren:

1. arbeidsledighet (var ikke i arbeid)
2. lav utdanning (ungdomsskole eller kortere som lengste fullførte utdanning)
3. boligproblemer (verken eier eller leier bolig)

4. økonomiske problemer (hadde ikke mulighet til å klare en uforutsett utgift på 10 000 kroner)
5. helseproblemer (dårlig eller svært dårlig selvrapportert helse)
6. mangel på sosial kontakt (har ingen som står en nær og som en kan snakke fortrolig med)

Det er altså mulig å få en skår fra 0 til 6.

93 prosent av innsatte hadde levekårsproblemer på minst ett av disse områdene. I referansegruppen hadde 46 prosent ett problem eller mer. Det er også mer utbredt blant innsatte å ha problemer på svært mange levekårsområder. 51 prosent av de innsatte hadde tre eller flere av levekårsproblemene. 6 prosent av personene i referansegruppen hadde så mange levekårsproblemer (se figur 1).

Figur 1

Levekårsproblemer er aller mest utbredt blant de yngste innsatte. 96 prosent under 40 år har minst ett levekårsproblem, og 53 prosent har tre eller flere. I aldersgruppen over 40 år var disse andelene på henholdsvis 88 og 47 prosent.

I den øvrige befolkningen er det også mer utbredt med levekårsproblemer blant de yngste, men nivået er gjennomgående lavere. 69 prosent av de yngste, som er under 25 år, har minst ett av problemene, mens andelen er på 41 prosent for personer over 25 år.

Andelen med flere levekårsproblemer er klart høyere i alle aldersgrupper blant de innsatte enn i den øvrige befolkningen. Det store flertallet av innsatte har levd et vanskelig liv.

Liverpool Eksempelet / Hele artikkelen

Tekst fra CBS-TV Program, 60 minutes
Søndag 27 Des. 1992

Intr. av programleder

Kan England lære oss noe om å hankses med stoff? Det står ennå igjen å se, men en ting er klart: Det er ingen ting vi kan lære dem. De har prøvd våre harde metoder på 70 og 80 tallet og alt de fikk tilbake var mer stoff, mer kriminalitet og flere narkomane.

Nå har de gått tilbake til den gamle metoden med å la doktorer skrive ut hva som helst slags stoff en narkoman er hekta på. Virker det? Hvis det noen gang skal være mulig å finne ut det, så er Liverpool (et sted hvor stoffmisbruket er ute av kontroll) stedet å finne det ut.

Dette er 1 gram 100% ren heroin som er farmasøytisk laget. På gata er dette stoffet verdt 2000 \$, men tatt vekk fra det svarte markedet, lovlig produsert er Heroin en ganske billig medisin. B.N.H.S betaler ca 10\$ grammet og for den narkomane er det gratis. I England må doktorer ha en spesiell lisens fra myndighetene for å skrive ut harde stoffer til narkomane.

Dr. John Marks er en psykiater som driver en klinikk rett utenfor Liverpool og har skrevet ut Heroin i årevis.

Dr. Marks: (gjest i studio) Hvis en stoffmisbruker er innstilt på å bruke stoff vil behandling være dyrt bortkastede penger. Det valget som da finnes er stoff fra klinikken, eller stoff fra gata.

Programleder: For å få stoff fra klinikken fremfor gata, må brukerne avgi urinprøver for å bevise at de bruker det stoffet de får (Og ikke selger det). Istedenfor slik andre klinikker krever at folk skal være rene før de kommer inn, må de her overbevise legeteamet om at de virkelig vil fortsette med stoff. Men prøver Dr. Marks å kurere mennesker?

Dr. Marks: Kurere dem? Det er det ingen som kan. Sett dem i fengsel eller på sinnssykehus, gi dem sjokkbehandling, send dem ut av byen på en pen rehabiliteringsgård på landet, gi dem medisiner, ikke gi dem medisiner, det spiller ingen rolle.

Vi har prøvd alt det der og bare 5% klarer å komme seg ut av misbruket på denne måten. Det interessante er at undersøkelser viser at etter 10 år er ca 50% frie fra

stoff på egenhånd hvis de får bruke stoff uten innblanding av noen grad, så hvis vi i denne perioden kan holde dem i live og samtidig ved god helse med lovlig stoff.

Programleder: Ved å gi dem stoff?

Dr. Marks: Vi gjør dem ikke frie fra stoff, og det forbedrer ikke deres avhengighet heller. Men det stopper deres kriminalitet, det holder dem friske og det holder dem i live. Programleder: Det er akkurat det som har skjedd med Julia Scott. Selv om det ikke ser slik ut, Julia er heroinmisbruker.

De siste tre årene har hun sprøytet i seg Heroin fra resepter hun har fått. Før måtte hun forsørge avhengigheten ved å jobbe som prostituert, en endeløs sirkel som stadig gjorde at hun økte stoffmengdene for å klare dette livet.

Julia: Når du først har kommet inn i denne sirkelen kommer du deg ikke ut igjen. Jeg tror ikke jeg noen gang hadde kommet meg ut. Programleder: Men straks du fikk reseptene? Julia: Da stoppet jeg umiddelbart (med prostitusjon).

Programleder: Og du har ikke vært tilbake?

Julia: Nei, aldri. Jeg gikk tilbake en gang bare for å se, og jeg ble helt syk bare av å se de jentene gjøre det jeg pleide å gjøre.

Programleder: Julia sier at hun nå er i stand til å ha et normalt forhold (kjæreste), til å holde på en jobb som servitør og ha omsorg for sin tre år gamle datter. Uten reseptene, hvor tror du at du ville vært i dag?

Julia: Jeg hadde antagelig vært død nå. Programleder: Straks de får reseptene må de møte opp for å vise at de holder seg friske og uten kriminalitet. Men kan noen holde seg friske når de går på Heroin?

Alan Perry: Ren Heroin er ikke farlig. Vi har flere på høye doser Heroin. Programleder: Alan Perry er en tidligere Stoff informasjonskonsulent for de lokale helsemyndighetene og er nå en kurator ved klinikken. Så hvorfor er det at vi ser så mye skader rundt Heroin?

Alan Perry: Heroinen som skader, er ikke på grunn av Heroinen i stoffet. Heroinen skader på grunn av hvetemel, malt kaffe, bakepulver osv. Hvis heroinen er 10% Heroin og 90% bøff så trenger du ikke være en medisinsk ekspert for å forstå at det er skadelig å sprøyte det inn i armen.

Programleder: Mange på klinikken slik som George lider fortsatt av skader fra gatestoff. Alan Perry tror ikke du kan skrive ut rent stoff til narkomane uten å lære dem hvordan de skal bruke stoffet.

Alan: Hovedårsaken til dårlig helse blant sprøytenarkomane er ikke urent stoff, men deres dårlige sprøytevaner. De vet ikke hva de driver med. Så vi viser dem ikke hvordan de setter sprøyter trygt, men mindre farlig.

Programleder: Georges ben er blitt amputert bort og blodårene hans har kollapset. For å sette sprøyter må han bruke en åre i lysken helt inn til en arterie. Alan: Når du går inn der, får du noen skarp smerte?

George: Nei Alan: Hvis du treffer en arterie, hvordan vil du gjenkjenne det?

George: Ved at hodet mitt treffer bakken.

Programleder: På 70 tallet var ikke England opptatt av å minimalisere skader fra stoffmisbruk. De adopterte USAs policy om å prøve å knuse stoffmisbruk totalt. Lovlige resepter på stoff var vanskelig å få. Misbrukere som ikke klarte å slutte med stoff måtte finne illegale kilder til stoff.

Resultat: På 80 tallet hadde stoffmisbruk i England tredoblet seg. I Liverpool var det så mye stoff rundt at det ble kalt for «Smack City». Deretter kom det en enda større trussel. AIDS .

Mer enn noen annen grunn er det AIDS som har fått England tilbake til deres gamle metoder om å forsyne stoffmisbrukere med stoff av eget ønske. I New York er det antatt at mer en 50% av sprøytenarkomane har fått HIV på grunn av brukte sprøyter. Her i Liverpool er det sammenlignbare tallet på smittede sprøytenarkomane mindre enn 1%.

I et forsøk på å få misbrukere bort fra sprøyter, har Liverpool farmasøyt Jeremy Clitherow utviklet noe de kaller Heroin Joints. Det er vanlige sigaretter med heroin. Hvilken røyk de selv ønsker å røyke, sier han.

Disse sigarettene har mindre risiko både for misbrukeren og for samfunnet.

Jeremy: Vi bruker disse hypodermiske sprøytene til å sprøyte in en bevisst mengde heroin inn i pasientens egne sigaretter. Der vi er i dag, sprøyter vi nøyaktig 60mg farmasøytisk Heroin i hver sigarett.

Programleder: Så National Health Service vill betale for Heroinen men ikke sigarettene?

Jeremy: Ja, selvfølgelig. Det er pasientens sigaretter med NHS medisiner i.

Programleder: Og Heroin er ikke det eneste stoffet som deles ut her. Clitherow selger også resepter for Kokain, og det er 100% freebase Kokain. Med andre ord, Crack. Så faktisk, når du sprøyter inn Kokain så lager du Crack sigaretter?

Jeremy: Ja

Programleder: I Amerika ville dette hatt en negativ bismak, men ikke for deg?

Jeremy: Det kommer an på hvilken måte du ser på det. Hvis de fortsetter å kjøpe stoff på gata, enten det er heroin, metadon, Crack eller hva som helst, før eller senere vil de gå tom for varene de kjøper. – Jeg vil sette dem i kontakt med systemet så de kan få det stoffet de bruker så langt psykiateren er enig og det skrives ut på en måte som ikke skader deres helse dramatisk.

Programleder: Og du «Dr.Marks» har ingen problemer med å gi folk innsprøytbar Kokain eller Kokain sigaretter?

Dr. Marks: Nei, ikke av prinsipper. Det er pasienter jeg skriver ut Kokain til, og det er pasienter jeg har stoppet å skrive ut Kokain til fordi deres liv ikke ble stabilisert. De fortsetter med kriminalitet osv.. Men det er mange flere vi har skrevet ut Kokain til, som har stabilisert seg til et normalt liv.

Programleder: Michael Lythgoe er en av de som har stabilisert seg til et normalt liv med Kokain. Han har foreskrevet både Kokain spray og Kokain sigaretter fra Dr. Marks. Før han fikk Kokain på resept kjøpte han ukentlig Kokain for nesten 1000 \$ som han først klarte å forsørge via sitt eget firma, men det varte ikke lenge før det kostet ham mye mer enn det.

Programleder: ....så du mistet ditt firma, du mistet kona di, du mistet barna dine og huset ditt, men du fortsatte å gå etter Kokain?

Michael: Ja, det er hva avhengighet er. Det er selve naturen av avhengighet, at man er kjemisk og psykisk tvunget til å fortsette.

Programleder: Nå, etter to år med kontrollert forbruk med foreskrevet stoff, har Mick frivillig redusert sine doser, han har skaffet seg en jobb i et transportfirma og sakte setter han sitt liv sammen igjen. Hvor tror du at du hadde vært vis Dr. Marks ikke hadde foreskrevet deg Kokain?

Michael: Jeg hadde i hvert fall ikke vært her og pratet med deg, og du ville mest sannsynlig ikke vært interessert i å prate med meg. Jeg hadde vært på gata.

Programleder: Dr. Marks, hvordan vil du svare til kritikere som sier at du ikke er noe annet enn en legal selger, en pusher? Hva med pushere i området rundt klinikken? Alan: Det finnes ikke pushere rundt klinikken.

Programleder: Du har tatt deres kundekrets? Alan: Akkurat, det finnes ikke noe stoff salg der og hele stoffarenaen er forsvunnet. Så hvis du virkelig vil inn i et problem som antagelig hele samfunnet ønsker, så finnes det måter å gjøre det på.

Programleder: Hva vil du «Julia» si til mennesker som spør: Hvorfor gi narkomane det de vil ha? Hvorfor skal vi gi dem stoff?

Julia: Så de kan leve, så de kan få en mulighet å leve som alle andre gjør. Ingen vil nøle med å gi insulin til diabetikere og i mine øyne er det samme. Jeg trenger heroin for å leve.

Dr. Marks: Jeg ville være enig. Det er hva den Engelske stat arrangerer. At det finnes et legalt å kontrollert tilbud av stoff. Hele konseptet bak dette er kontroll.

Programleder: Og det finnes tegn på at kontroll virker. Rundt området for klinikken, sier Allan Perry at Politiet rapporterer en betydelig nedgang i stoffrelatert kriminalitet, og så lenge misbrukerne ikke lenger behøver å selge stoff for å forsørge sitt misbruk, rekrutterer de ikke nye misbrukere og så langt er det færre som begynner med stoff.

Men hva skjedde når W.O.D. stoppet Liverpool Experimentet?

Av Dr. John Marks

Fra 1982 til 1996 ble Halton Drug Services ledet av Halton Health myndigheter under ledelse av dr. John Marks. De ble på dette tidspunkt berømt over hele verden for dets nyskapende behandlingspolitikk og ledelse av behandling av harde narkomane.

De hadde besøk av politikere, leger, eksperter innen behandlingsapparatet, forskere osv. Alle sendt på å utforske og rapportere fenomenet , som var stoffklinikken i Widnes. Grunn til at folk kom var de fantastiske resultater, som ble skapt på klinikken.

Meget bra resultater

Reduksjon i stoffrelatert kriminalitet ble redusert 12 ganger. Reduksjon av tilfeller nye stoffavhengige blev redusert 15 ganger. Forbedret sunnhet og bedre sosial standard for de stoffavhengige. Ingen nye HIV tilfeller. Ingen dødsfall som følge av stoff.

Stopp for tilførsel av stoffer til det illegale marked, som blev totalt eliminert. Fordelene for lokalsamfunnet var øyeblikkelig synlige. Det var stor støtte fra forretningsfolk, politi, tilsynsførende, sosialtjenester, fagfolk fra helsevesenet i en slik utstrekning, at Widnes modellen som innført i den regionale enhet av Liverpool, («Skadereduksjonspolitikken» som den blev kalt) blev en modell for god praksis og blev promovert over hele landet (ENGLAND).

Bevisene på dette kan ses i mange avisartikler fra den periode. Gjennom TV, radio og aviser lærte andre bydeler om dette og kopierte således Widnes` erfaring.

Senteret blev utviklet i Sveits og Australia, mens andre områder blev mer fleksible i behandling av narkomane ved å ta mange av Widnes' metoder i bruk. I april 1995 blev kontrakten om levering av narkobehandling overført fra Halton General

Hospital, (som hadde hatt suksess og høstet store erfaringer gjennom 15 år) til WCHC, der den medisinske direktøren underkjente kontrakten med John Marks.

WCHC hadde ikke nok erfaring eller trenet personale. WCHC's styreformann tok sin avskjed. WCHC's administrative leder blev sparket. WCHC gav ikke engang John Marks et tilbud om levering av medisin.

Liverpool er nå en by med noen av de hurtigst voksende stoffproblemer i landet. De nyinnførte og suksessfulle retningslinjer for Widnes klinikken blev splittet fra den ene dag til den andre og det samme skjedde med den mest verdifulle og erfarne personalgruppe.

Faktisk blev hver eneste av de 20 ansatte erstattet innen 18 måneder. Forbudstilhengernes forskrifter om innstramninger av behandlingen blev innført og kaos hersket med et tragisk resultat til følge.

Over 20 stoffavhengige døde som et direkte resultat av forandringen i politikken de første 6 måneder. Inntil nå (gammel artikkel) er ytterligere 30-40 mennesker døde (husk på at fra 1982-1995 var det ingen dødsfall).

Stoffhandelen har utviklet seg så den ikke lengre er under kontroll. Den lokale stoffpatruljen anslår at det nå er 60-80 pushere i Halton. (Husk at fra 1982 -1995 var det sorte marked bortfalt). De stoffavhengiges helse ble dårligere da de vendte tilbake til å bruke ukontrollerte gatestoffer, som ofte blir brukt intravenøst. Alkoholmisbruket er steget; en dag samlet jeg 20 spritflasker etterlatt rundt om klinikken.

Metadon, som deles ut på klinikken, blir åpenlyst solgt på gaten for uunngåelig å havne i hendene på ikke-avhengige som stadig får overdoser.

Bruk av Benzodiazepiner er også steget dramatisk ikke kun gjennom det illegale marked, men også via lovlige resepter ustedt av klinikkens lege i et lyssky forsøk på å roe stoffbrukerne og få dem til at akseptere metadonen.

Det oppfordres til enten å lukke bestemte apoteker- butikker eller å stoppe deres utlevering av metadon til stoffavhengige pga. handelen med stoffene, spritpåvirket oppførsel og trusler mot borgere.

De 30 dødsfallene betyr at over 50 små barn er uten en mor eller en far. Andre avhengige har måttet få amputert lemmer, og noen har fått byller, blodforgiftning og leverbetennelse, hvilket tydeliggjør hvordan de lider.

Mange andre avhengige har fått fjernet deres barn, som er blitt anbrakt utenfor hjemmet, andre igjen har mistet deres arbeide og ekteskap er gått i stykker som følge av at deres liv som er endt i kaos.

Jeg får min Heroin hos NHS

By Tom Geoghegan

Oversatt Niels Roald 2006

Bli tatt med Heroin i England og du risikerer 7 år i fengsel. Men ikke Erin O'Mara, en av 440 avhengige i UK som får sin regelmessige dose fra en NHS resept – et tilbud hun sier har forandret hennes liv.

BBC News 8.April 2004.

Erin O'Mara er en boblende magasinredaktør og neppe noen standard type for en som sprøyter heroin 4 ganger om dagen. Men hennes vaner, nå 20 år gamle, ligger ikke i lomma på en stoffselger.

34-år gamle Erin får sine doser fra et lokalt apotek i vest London. Denne "perfekte resepten" som hun selv kaller det, begynte for 2 år siden og reddet henne fra et liv i prostitusjon, salg av stoff og alvorlige helseproblemer.

Den nedadgående spiralen begynte med Erin`s første smak på heroin som 15 åring mens hun var hos sine slektninger i Australia, og det har resultert i 10 mislykkede metadonprogrammer på veien. For å finansiere sitt bruk begynte hun å jobbe som massør, som ledet til eskortearbeid og deretter gateprostitusjon.

Dette stoppet når hun fant ut at hun var HIV positiv. Men reseptene har forandret hennes liv. Som grunnlegger av "Black Poppy", et magasin av og for rusmisbrukere, adresserer hun 173 "rusmiddelkonferanser" og blir rådspurt som rådgiver for pilot prosjekter.

Sittende på sitt kontor sier hun: "Mine resepter betyr at jeg har penger nå, og valg jeg kan gjøre i mitt liv - enkle ting som hva jeg skal ha til middag. Jeg kan gjøre ting jeg ikke har gjort på årevis og jeg kan tenke 5 år fremover i tiden.

Før tenkte jeg kun på min neste dose. Hver dose hun får på apoteket er akkurat nok til at hun skal fungere bra og forebygge abstinensen. Hun føler seg kun beruset når hun slapper av.

Erin`s daglige dose er 400 ml. Diamorphine. (Heroin) NHS prosjektet tillater kun lisensierte leger til å foreskrive diamorphine, (det medisinske navnet for heroin) til avhengige som har mislyktes i metadonbehandling. For tilfellet er det kun 0.5% av metadon / subutex klientene som får heroin, men nye pilot prosjekter er forventet og øke i antall.

Supportere av denne fremgangsmåten, slik som den uavhengige forskningsgruppen "Drug Scope" sier at kontrollert distribusjon av staten kan radikalt redusere kriminalitet. De argumenterer også med at ren heroin som diamorphine i seg selv ikke er farlig, kun utrolig vanedannende.

En farmasøytisk resept utelukker all risiko forbundet med illegalt misbruk og gjør at brukeren gradvis kan bli anvendt stoffet. 174 Store nok doser Erin tror denne tilnærmingen kan redde liv, men å foreskrive heroin er ikke alltid løsningen, som hun selv kjenner fra hennes første program som hun tok del i 1998.

Hele opplegget er skikkelig nedtrykkende og vanskelig. Dosene var så små at folk brukte andre stoffer i tillegg, og var redd for å innrømme det. Ingen var fornøyde og ingen hadde det bra med dette programmet. "Gulrot og stokk" metoden fungerer ikke bra, fordi det går ikke an å straffe brukerne nok til at de stopper.

En pasient, en 45 år gammel dame kastet seg selv ut fra et tårn etter at hun ble straffet med at hennes resepter ble inndratt, forteller Erin. Og med strenge tilsynskrav for injeksjonene, hindrer det brukerne i å ta heltidsstillinger i arbeidsmarkedet.

Erin sier at hun ble tvunget til å forlate reseptprogrammet etter 18 måneder fordi hun prøvde å starte en støttegruppe. Hun startet deretter Black Poppy for å gi en røst til brukerne, og adresserer oppfatninger som er forbigått av behandlingsprogrammene.

Etter hun forlot programmet ble hun satt på metadonbehandling, som hun supplerte med Crack, (Freebase Cocain). Denne perioden var en av hennes verste, og hennes blodårer begynte å kollapse. Erin: Hvorfor måtte jeg vente helt til jeg ikke kunne selge min unge kropp lenger?

Når hun hørte om et ledig rom ved et pioner prosjekt på Maudsley Hospital i Sør London, ringte hun doktoren som var ansvarlig for dere medisinske konferanse. 175 "Jeg husker at mine sanser var i total desperasjon. Jeg følte at jeg ikke klarte å gå lengre, at hvis de ikke hjalp meg så visste jeg ikke hvor jeg ville ende.

Jeg følte at dette var mitt siste håp, og at jeg hadde prøvd alt. Og jeg bønnfaldt ham." Kraften i hennes overtalelse belønnet seg og hun ble inkludert i noe som viste seg å være et mye mer fleksibelt program.

Hun kunne f.eks. dra et par måneder til sin mor i Colchester og plukke opp sin medisin fra et lokalt apotek, så lenge hun besøkte en doktor hver fjerde dag. Hennes immunforsvar er styrket og etter 2 år nå i dette programmet har hun redusert dosene sine og strekker seg mot å komme ut av misbruket totalt.

Når hun ser på fremtiden finner hun spor av sinne for alle de årene hun har gått av og på behandlingsprogrammer. "Hvorfor måtte jeg vente til jeg var ferdig med å

selge min unge kropp til menn, helt til jeg ble syk og dypt deprimert, til jeg hadde brukt opp hver eneste blodåre i kroppen fra nakken til mine føtter, helt til jeg hadde både HIV og hepatitt C?"

Men hun er optimistisk på at myndighetene nå har begynt å bevege seg i riktig retning og høre på hva brukerne selv ønsker.

Kilde: www.brugerforeningen.dk

Nettsiden til Erin O`Mara: www.blackpoppy.org.uk

Stopp forbudet nå!

“Dette er ikke en krig mot narkotika, det er en kamp mot mennesker.”

Av pensjonert narkotika spanner
og 1 betjent, Jack A. Cole

Oversatt Niels Roald 2013

Innledning

Jeg representerer “LEAP” (Law Enforcement Against Prohibition) en internasjonal interesse/informasjons organisasjon som ble dannet for å gi en røst til alle tidligere medlemmer av det lovgivende organ som mener at “Kampen Mot Narkotika” er en mislykket politikk, og som ønsker og støtte en alternativ politikk som reduserer dødsfall, sykdommer, kriminalitet og avhengighet – fire kategorier av skader som i utgangspunktet skal bekjempes av “Kampen Mot Narkotika”, men som i sannhet blir forverret ytterligere av denne kampen.

Vi gikk offentlig ut med vårt mediebyrå I januar 2003 og vi har vokst fra våre 4 grunnleggende medlemmer til over 15000 medlemmer. LEAP har mer en 95 talere I 29 av statene I USA pluss 7 andre land. En kraftig og respektert rådgivningstjeneste bestående av guvernører, 4 sittende offentlige distriktsdommere, 1 skjerif, 4 tidligere politisjefer, inkl. sjefen I Vancouver, British Colombia derav pensjonert fra Rotal Canadas fjellpoliti, tidligere generaler fra Colombia, Sør Amerika og England, en tidligere sjefspolitikonstabel og sjefsetterforskere av Skottland Yard som var opprasjonssjef over narkotika styrkene for hele England.

Here we goo

Det første jeg må fortelle dere gode mennesker er at narkotikapolitikken i USA har hvert, er, og for alltid kommer og være en total fiasko. Dette er ikke en kamp mot narkotika, men en kamp mot mennesker – våre egne mennesker – våre barn, våre foreldre og oss selv.

Jeg vervet meg til New Jersey Politiet I 1964 og 6 år etterpå ble jeg del av deres narkotikapoliti. Jeg begynte altså i narkotikapolitiet helt i fra narkotikaforbudets begynnelse. Begrepet “War on drugs” (Kampen mot narkotika) ble skapt og publisert av Richard Milhous Nixon i 1968. Mr. Nixon trodde at hans “tanker rundt kriminalitet” dannet en bra plattform som dro stemmer I valget, men dersom han kunne lede en krig? WOW!!! Og selvfølgelig som vi alle vet, så virket det. Mr. Nixon ble valgt til president og rundt 1970 hadde han overbevist kongressen til å

gjennomføre lovgivningen som gav masse bevilgninger til alle politistasjoner som var villig til å kjempe hans krig mot narkotika.

For å gi en pekepinn på hvor store bevilgningene var, i New Jersey politiet rundt 1964 hadde vi 1700 politibetjenter og ca 7 stykk i narkotikaavsnittet. Antallet narkotikapoliti i avdelingen (7) virket passe for det arbeide som trengtes å gjøre. Seks år etterpå når jeg forsøkte og verve meg i narkotikapolitiet var det fortsatt bare 7 stykk i avdelingen. Så over natten i oktober 1970 oppgraderte vi fra 7 mann til 77 i avdelingen. Fult og helt betalt av skattebetalere. Dette programmet ble kopiert på politistasjoner over hele Amerika.

Når en organisasjon ekspanderer 11 ganger størrelsen så følger det også med en del forventninger. Så lenge politiets arbeid i hovedsak blir vurdert i forhold til antall arrestasjoner ble det forventet at vi nå skulle arrestere 11 ganger så mange mennesker i året som skulle komme som vi gjorde i 1969.

En tredjedel av de nye detektivene ble spanere. Jeg selv falt under denne gruppen (spanere) og slik var det jeg kom til å tilbringe mesteparten av de neste 14 årene av mitt liv som spaner. Etter 2 uker trening ble vi satt ut på gaten der det ble forventet at vi skulle arrestere stoffselgere. Det var ingen enkel jobb i 1970 av flere grunner.

For det første hadde vi ikke så store narkotikaproblemer i 1970, og de problemene vi hadde var i hovedsak lettere stoffer som marijuhana, hasj, LSD, sopp osv. Sterkere stoffer som metamfetamin, cocain og heroin var nærmest ukjente på den tiden, i vertfall sammenlignet med dagens situasjon. Narkotika var mer et "fenomen" fremfor en trussel for vårt samfunn den gangen. For eksempel, i 1970 var det like sannsynlig at folk døde av narkotika som det er at de skulle dø av å fallen ned trappa og dø, eller at de skulle falle død om ved kjøkkenbordet av sin egen mat.

For det andre, på den tiden hadde verken vi eller våre sjefer noen som helst aning om hvordan vi skulle bekjempe narkotika. Men våre sjefer viste allikevel en ting, nemlig hvordan de skulle melke den offentlige "pengekua" i deres egen bakgård, og i denne sammenheng måtte de få kampen mot narkotika til å se ut som en absolutt nødvendighet. Så helt fra starten ble vi oppfordret til å lyve om de fleste av våre statistikker og lyve gjorde vi.

Fordi stoffselgere den gangen ikke var representert på hvert gatehjørne og på hver skole slik de er i dag, så plasserte vi våre spanere i små vennegrupper av ungdom på skoler og andre steder der de eksperimenterte med stoff. Slik arresterte vi i hovedsak stoffbrukerne og siktet dem som stoffselgere. Vi øket også volumet av stoffet vi veide opp ved å blande inn alt vi kunne finne av "tilsetningsstoffer". For eksempel veie vi opp 50 gram kokain (fra et beslag) og blandet det med 2 kilo laktose, og et eller annet sted mellom der vi veide stoffet og politiets laboratorier

så ble det helt magisk til kokain alt sammen. Vi øket også verdien på stoffet ved å utlevere "gateverdien" på stoffet til media.

For eksempel i 1971 kjøpte jeg små porsjoner på 50 gram kokain for 1500 USD stykk, men da vi offentliggjorde gateverdien på stoffet til media sa vi at det var på ca 20 000 USD. Bare overdrive litt så ville hele krigen mot narkotika fremstå som helt nødvendig. De statlige dollarene ville også fortsette å flyte til våre avdelinger og sjefene våre ville bli veldig fornøyde.

Hvem ville stille våre spørsmål om våre beregninger og hvem skulle de stille dem til? Oss! Og vi kunne alltid rettferdiggjøre dem på den ene eller andre måten. uansett, grunnlaget for kampen mot narkotika økte, og snart behøvde vi ikke lenger lyve om at ting ble verre. For hvert eneste år som denne kampen mot narkotika har pågått så har "stoffproblemene" blitt en ekspanderende forferdelse, en uønsket effekt forårsaket av denne krigen i seg selv. Krigen markedsførte og forherliget bruk og salg og økte interessen for en stor del ungdom rundt i vårt land. I mange tilfeller ble stoffkulturene profilert i filmer og på TV som noe spennende og romantisk til amerikanske tenåringer. Mange fattige unge mennesker i sentrum av større byer så på stoffselgerne som forbilder og den eneste vei ut av fattigdom og elendighet i gettoene. Stoffselgerne var de eneste i deres nabolag med "fete" biler, lekre damer, penger og bruke og masse tid til å bruke dem.

De første årene var majoriteten av arrestasjoner pga. bruk og transport av marijuhana, det stoffet som var lettest og avsløre på grunn av det "store volum" og sterke lukt som fulgte med bilene de stoppet på veien. På denne tiden sammenlignet media marijuhana med heroin og kokain, og majoriteten av befolkningen kunne ikke skille et stoff fra et annet.

De store kvantum på marijuhana beslagene var derfor de første tegn på at politiet kunne regne sine narkotikabeslag i tonnevis, men for publikum var narkotika og tonnevis med narkotika var forferdlig mye narkotika, noe som gjorde at narkotikaproblemet fremstod som mye mer alvorlig en det egentlig var på den tiden.

Det har hvert mange uønskede konsekvenser av krigen mot narkotika. En av konsekvensene av den store suksess vi hadde med marijuhana beslag var at mange marijuhana selgere byttet til sterkere stoffer som var mye vanskeligere å oppdage og som det var mye mer penger å tjene på. Blant disse stoffene var heroin, kokain og metamfetamin. Og enda verre var at I løpet av noen få år økte prisene på marijuhana omkring 2500 %, fra 160 USD pundet (ca 500 gr.) til 4000 USD pundet og gjorde at mange begynte med sterkere stoffer som var lettere skule, lettere tilgang og til og med billigere. Kampen mot narkotika økte forbruket og sannsynliggjorde at de som brukte lettere stoffer ville velge hardere stoffer som heroin og kokain.

Politisk motivasjon har vært avgjørende i mange av narkotikasakene hos politiet. Overlevende fra "turn in – dropp out" blomsterbarna (hippiene) fra tidlig 60 tallet, som i flertall også protesterte mot USAs engasjement I Vietnam krigen var blant de første gruppene vi konsentrerte oss om, men vi inkluderte raskt aktivist grupper fra etniske og raseminoriteter som for eksempel "Black Panthers".

H.R. Haldemann, Richard M. Nixons "stabssjef" noterte i sin dagbok i 1969 noe som Nixon sympatiserte: "Man må innse at problemet er de svarte. Nøkkelen er å utvikle et system som gjenkjenner dette, uten å gi uttrykk det." Systemet de utviklet var "kampen mot narkotika" og for Nixons hensikter så kunne han ikke hopet på noe bedre.

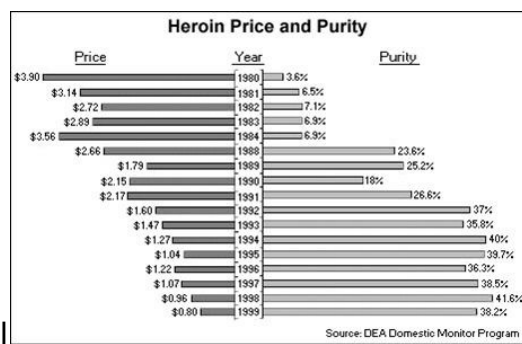
Kampen mot narkotika har spydd ut de mest rasistiske lovene I Amerika siden slaveriet. Faktisk er det flere svarte og brune mennesker I fengsel i Amerika i dag (1.300.020) en det var mannlige slaver i 1840. (1.244.384)

Først 3 år inn I denne krigen arresterte vi faktisk noen middels store selgere med andre stoffer en marijuhana, medlemmer av for eksempel "The Breed" en motorsykkelgjeng som solgte metamfetamin ut fra Philadelphia / Pennsylvania området.

I 1977, 7 år inn I krigen, sparket jeg inn en dør i Corona området av Queens, New York og beslagla et parti til en verdi av 350 000 USD. Det ble av avisene beskrevet som det største beslag av Mexico heroin (type brun) i Amerika noen gang. We war i avisen en hel uke med den saken. Heroinen veide 8.5 kilo og ville hvert flaut og nevne i dag. Men stoffproblemene fortsatt og ekspandere til det stadiet at jeg i 1978 jobbet med Milliard-Dollar, internasjonale cocain og heroin smugler ligaer.

Så I 1982 ble jeg satt til dypt hemmelig etterforskning, og jeg levde nærmere 2 år I Boston og New York by, der jeg utgav meg for å være en stoffselger etterlyst for mord. På denne måten sporet jeg opp medlemmer av en terror organisasjon som bl.a. ranet banker og plasserte bomber i rettshus, politistasjoner, fly osv.

Det tok 2 år og fullføre denne jobben og når jeg returnerte til New Jersey I 1984 så tok jeg aldri mer en narkotikasak, og jeg var veldig fornøyd med det, og nå skal jeg fortelle deg hvorfor.

Denne "Heroin Pris og Renhet" tabellen ble laget av det offentlige narkotika byrået (DEA) i Amerika, og plassert på deres nettsider under navnet: "The DEA Briefing Book 2001." Skjemaet viser kostnader og renhet for heroin fra 1980 til 1999. Prisene som står beskrevet er hva en heroin misbruker må betale for å bli stein 1 gang, og renheten som er beskrevet er gjennomsnitts renhet på en dose kjøpt på gata. (siste ledd)

DEA startet denne tabellen I 1980, men som jeg nevnte så startet jeg å kjøpe heroin allerede I 1970, så jeg kan tilbakeføre denne tabellen 10 år. I 1970 kjøpte vi "Tre-Baggs" som vi kalte dem fordi de kostet 3 dollar pr. pose. Vi kjøpte 2 og 2 av gangen, fordi en heroinavhengig trengte og sprøyte i seg 2 slike poser for å bli stein, så i 1970 kostet det 6 dollar for å bli stein. På den tiden var renheten i stoffet ca. 1.5 % bare.

Etter 10 år med KAMP MOT NARKOTIKA hadde renheten doblet seg og prisen for å bli stein hadde sunket til 3.9 dollar. Etter 30 år med NARKOTIKA KRIG hadde prisen for å bli stein sunket til 80 cent (5.kr) I sammenligning til kursen på dollar I 1980, da renheten I stoffet hadde økt 25 X fra 1970, dvs. at heroinen nå i snitt måler 38 % på gata. (4) I år 2000 hadde renheten på heroin økt til over 70 % i Newark, New Jersey and New York City. (5)

Også lurere vi på hvorfor så mange dør av overdoser i dag? Brukerne tar ikke mer og mer heroin for hver dag helt til de ikke orker mer og dør. De dør på grunn av det vi kaller "HOT SHOT" (Rent stoff) Om stoffselgerne av en eller annen grunn er distraheret når de blander ut den nesten rene heroinen som han får fra utlandet med sine "utblandingsprodukter" som han bruker får å "spe" ut stoffet før han selger det, så sitter han med et dårlig blandet stoff. Den dagen vil noen av hans kunder bli ganske sinte fordi de fikk noe av den delen som inneholdt mest av tilsetningsstoffene, (ikke heroin) og de tror at selgeren prøvde og lure dem for penger.

Men en annen ulykkelig gruppe mennesker få det som er for det meste ren heroin. Når de koker opp heroinen tror de at det kanskje bare er 10 % heroin, mens det kanskje er 80-90% heroin, og de blir ikke sinte, "de blir døde", og det finnes ingen sjanse for dem. Det er derfor vi hører mer og mer om 5,10 og 20 stykk som dør av overdoser samme dag i samme by. Det er på grunn av dårlig blandet heroin. Og folkens, disse ungdommene som får overdoser er mange ganger barn, og det kunne vert dine eller mine barn.

Tradisjonelt sett, jo verre problemene blir, jo mer politi og penger kaster vi inn i dansen. Lokale og statlig politi er ikke di eneste som profiterer på det at "store penger" blir kastet etter dem for å bekjempe narkotika. Narkotika "departementets" administrasjon hadde omkring 3000 ansatte når det ble startet i 1973, for å erstatte det gamle byrået som håndterte narkotika før dette. I 2001 hadde DEA tredoblet sine ansatte, men sine budsjetter som ble brukt til å kjempe

denne mislykkede kampen hadde 20 doblet seg fra 75 millioner dollar i 1973 til over 1.5 milliarder dollar i 2001.

I 1980 fikk vi en ny mann I det Vite Hus. President Ronald Ragen fortalte oss at vi gjorde en bra jobb med å arrestere mennesker, men vi gjorde det på feil måte. "Se på den økonomiske siden" sa han. "Dere arbeider på "forsyningssiden" og arresterer stoffselgere, mens dere egentlig skulle arrestere stoffbrukerne. Om dere arrestere nok brukere vil dere skremme dem bort, og dersom det ikke er noen brukere vil selgerne forsvinne."

Year	Total Drug Arrests	Total Marijuana Arrests	Marijuana Trafficking/Sale Arrests	Marijuana Possession Arrests
2000	1,579,566	734,497	84,271	620,541
1999	1,532,200	704,812	84,271	620,541
1998	1,559,100	682,885	84,191	598,694
1995	1,476,100	588,964	85,614	503,350
1990	1,089,500	326,850	66,460	260,390
1980	580,900	401,982	63,318	338,664

Omtrent på denne tiden (1980) sa politikerne til politiet: "Dere må bare gjøre en bedre jobb! Arrester flere mennesker og vi vil bakke dere opp 100 %. Vi skal lage de strengsete lovene noen sinne. (Tre overtredelser og du får livstid fengsel) Vi låser dem inn og kaster nøkkelen, og våre problemer vil være løst." Vell, vi låste dem inn, men våre problemer ble tydeligvis ikke løst. I år 2000 hadde de tredoblet arrestasjonene siden 1980, og i dag er det ca. 1.6 millioner arrestasjoner av "ikke voldelige brukere" hvert år, hvor halvparten av disse er på grunn av marijuhana, og fordi President Ragen beordret og fengsle brukerne er hele 80 % av marijuhana arrestasjonene for bruk / besittelse og ikke for salg.

(Source: US Drug Enforcement Administration Table for 2001)

Vell, jeg kaster ut en hel masse tall her, og slike nummer kan virke meningsløst. Nøyaktig hvor mange er 1.6 millioner mennesker? Det er like mange mennesker som New Mexico. Så forestill deg nå at vi dette året arresterte hver eneste mann, kvinne, barn og baby i New Mexico. Og til neste år måtte vi finne en ny by å arrestere fordi vi fortsetter og arrestere 1.6 millioner hvert år.

Mer en 1000 mennesker ble arrestert på grunn av mitt spaningsarbeide. Jeg kan ikke fortelle deg hvor mange av disse unge mennesker som hadde gått videre og hatt et velfungerende produktivt liv vis jeg ikke hadde blandet meg inn, men jeg er overbevist om at tallene er store. Vi har et ordtak I vår organisasjon (LEAP): "Du kan komme over en avhengighet, men du kan ikke komme over en dom" En dom er

noe som vil forfølge deg hver eneste dag, fordi ligger på dataen. Hver gang du skal søke jobb ligger den der som en stor svart sky.

Vet du, jeg kunne levd med dette, vis det I det minste var med å senke dødsfallene, sjukdommene, kriminaliteten og avhengigheten, men det gjør det ikke. Denne politikken er så destruktive. Tenk på alle du kjenner som har brukt et ulovlig rusmiddel når de var unge, som la rusmidlene bak seg og gikk videre inn i et lykkelig og produktivt liv. Vis du ikke kan nevne noen, noe jeg betviler, så skal jeg nevne et par for deg. Husker du ham som var i nyhetene så mye for noen år siden, han som røyket men som ikke inhalerte? Stemmer det, President William J. Clinton. (jf. Jens Stoltenberg) Men jeg vil ikke bare pirke på demokratene. Vi har en mann i det hvite hus i dag som har brukt ulovlige rusmidler, Georg W. Bush, og Vise president "Al Gore" og "Dan Quail" sammen med tidligere talsmann for det hvite huset "Newt Gingrich" som også brukte ulovlige rusmidler.

Denne gruppen av mennesker er for lang til å nevne med navn, men de hadde alle 2 ting felles: De brukte alle ulovlige rusmidler når de var unge, de la dem bak seg og ble innflytelsesrike politikere med bevist hukommelsestap. De glemte hvor de kom fra, og plutselig kom de til tro på at politiet burde arrestere unge mennesker som gjør det samme som de selv gjorde, i formål av å redde dem / hjelpe dem, samt garantere for at disse arrestasjoner aldri vil nå frem til våre nåværende politikere.

Å hva har vi oppnådd med alt vårt harde arbeid og kraftige investeringer? 5 februar, 1994 så klippet jeg ut et bilde av New York Times Newspaper. Det fanget min oppmerksomhet for flere grunner. Det var ingen hyggelig artikkel, og den var begravd på side 23 i avisen. Hendelsen fant sted i Corona området av Queens, New York, like nedenfor den gaten jeg 17 år tidligere hadde gjort det største beslaget av brun heroin på 9 kilo. Som dere kan se, så gjorde de et litt bedre beslag en det jeg gjorde. Artikkelen forteller: "Politiet og offentlige myndigheter fant 2400 kilo cocain med gateverdi på 350 millioner dollar.

Nancy Siesel / The New York Times

Cocaine Seized in Industrial Machine Imported from Venezuela The police and Federal authorities recovered 4,800 pounds of cocaine, with an estimated street value of up to \$350 million, and arrested four men unpacking the drugs at a warehouse in the Corona section of Queens. Police officers and agents from the United States Customs Service and the Drug Enforcement Administration strained to load the drugs into a truck.

Nesten 2.5 tonn cocain og ifølge statistikkene på rekorder hos "New York Times", så kvalifiserte ikke artikkelen engang til en helside. "Hvordan kan dette skje" sier du kanskje. Hvordan kan vi komme dit at beslag på flere tonn cocain ikke lenger betyr noe? Jeg skal fortelle deg hvordan. Det er rett og slett fordi politiet i 1994 gjorde en så bra jobb for oss, hvor de regelmessig beslagla tonnevis, ikke bare av cocain men heroin. Vi veide opp så mye og så ofte at New York Times tilsynelatende ikke følte de kunne skrive om alle beslagene, men isteden laget et sammendrag om disse multitonns sendingene.

Som de skrev i Joseph B. Treaster's July 15, 1994 artikkel: "3 arrestasjoner av smugler kokain er funnet I New York last" (Side B3 i New York Times.) Herr Treaster nevnte størrelsen av beslaget i lasten på "Newark" men han skrev også om "5 tonn cocain in Houston, 3 tonn i San Francisco, 5 tonn i El Paso" alle over en tre måneders periode. (6) Så vis du ser bilde foran deg, så er dette langt fra 9.5 kilo. Vi oversvømmes med harde stoffer.

Hvordan har denne kampen mot narkotika påvirket våre barn? Har den redusert tilgjengeligheten på våre skoler? Når jeg gir mine offentlige presentasjoner, så spør jeg alltid hvor mange som vet hvem "John Walters" er? Nesten ingen vet hvem han er. Jeg forteller dem at "John Walters" er Narkotika baronen I USA, den øverste narkotika politimannen som leder Amerikas kamp mot narkotika. Men jeg forteller dem også at det ikke fines noen grunn til at de skal vite hans navn, for hvert år eller slik, så sparkes de den gamle baronen og ansetter en nye en, da den gamle ikke har klart og forbedre stoffproblemene i landet. Jeg har foreslått for dem at de ikke skal være får harde mot baronene da vi faktisk har gitt dem en umulig oppgave, og vi kan ikke arrestere oss ut av stoff problemene. Så den eneste forskjellen fra den gamle til den nye baronen er at han ser ut til å lyve mye bedre en den gamle.

Og John Walters er en virkelig pipe som kunne få deg og tro at vi vinner denne krigen. Han poengterte til "Monitoring the Future 2002," (7) det største studiet levert fra myndighetene om oppførsel, holdninger og verdier hos amerikanske studenter og unge voksne og sa: "Dette studiet bekrefter at vårt forebyggende arbeid mot narkotika virker." (8) Men hva sa egentlig denne rapporten? Studiene bekreftet at over en ti års periode mellom 1991 og 2002, hadde bruk av marihuana øket blant alle studenter på alle skoler over hele Amerika. Hvor mye hadde det øket? Fra 30 til 188 %. Hvordan kan John Walters da si at disse studiene viser at vårt forebyggende arbeid virker? Kan disse narkotika krigerne muligens lyve til oss?

I 2002 viste narkotikastudier fra Nasjonalt senter for avhengighet ved Colombia University at skolebarn over hele landet sier det er lettere for dem å kjøpe marijuhana en å få kjøpt øl og sigaretter. Hvordan kan det ha seg? Svaret er ikke så komplisert. Når jeg først jobbet som spaner så hang jeg sammen med ca 20 ungdommer foran en bowlinghall. De var ikke kriminelle, de mishandlet ingen, ranet eller stjal ikke, og de var ikke stoffselgere, i hvert fall ikke som jeg regner dem.

Med ordene av en dommer i en rettssal: "De solgte ikke stoff, de bare hjalp venner". Det som hadde skjedd var at en av disse ungdommene "person A" fikk mulighet til å bruke sine foreldres bil så han kunne kjøre til New York City å kjøpe rusmidler til venneflokket. (I begynnelsen av kampen mot narkotika måtte man til storbyene for å kjøpe stoff) Neste gang var det "person B" eller "person C" som dro til byen. Den som reiste, dro først innom alle vennene og samlet sammen penger og ordre fra hver og en til å kjøpe stoff. Når han kom tilbake fra byen så ble stoffet delt opp til hver og en som hadde bestilt. Ingen fortjeneste ble lagt til handelen, og mest sannsynlig ikke engang nok til å betale for bensinen. .

Fordi jeg hadde blitt venn med disse kunne jeg også kjøpe stoff av dem på denne måten. Noe som også er en jobb for en spanner. Det er ingen romantisk jobb som det ser ut som på film og på TV. Alle kriger må ha spioner og i kampen mot narkotika er det narkotika spanere som er spionene. Du forstår, stoffkulturen inneholder kanskje ikke offerløs kriminalitet, men den inneholder følsom kriminalitet. Både kjøper og selger får noe de vil ha, og ingen av dem vil avsløre den andre til politiet. Derfor er det nødvendig og infiltrere denne verden med spanere som er villig til å arrestere alle parter, både kjøpere og selgere. Jobben til en infiltratør / spanner er å bli bestevenn og fortrolig med den personen man er ute for å arrestere, så de kan forråde dem og sende dem i fengsel. Og når de er ferdige med personene de har jobbet i mot, så repeterer det hele seg: Vennskap, farad, fengsel, igjen og igjen, hundrevis av ganger

Jeg sporet av. La oss gå tilbake til ungdommene på parkeringsplassen. (utenfor bowlinghallen) Ingen av dem var 21 år gamle, men de kunne skaffe og solgte meg alle slag av ulovlige stoffer. Ofte kom de opp til meg og sa: "Hei Jack, vi er tørste. Vil du gå inn i butikken og kjøpe noen øl til oss?" Vi får ikke kjøpt." De kunne skaffe alle slags narkotika, men kunne ikke kjøpe øl. Hvordan har det seg?

Svaret er så enkelt at det aldri har nådd frem til våre narkotika baroner. (narkotikapolitisjefen i USA) Øl og sigaretter er lovlig vare og de som selger dem har lisens til å selge dem. Å selge disse rusmidler er måten de skaffer til livets opphold, og de vil gjøre alt de kan for å beskytte sine lisenser. Jeg sier ikke at dersom narkotika var lovlig, ville ikke ungdommen få tak i narkotika.

Ingen ting virker perfekt. Men ingen ulovlig stoffselger bryr seg om å sjekke alderen på ditt barns ID kort for å se om han er gammel nok til å kjøpe

narkotika. Stoffselgeren vil bare se en ting, nemlig pengene, og straks de har sett pengene så spiller det ingen rolle om ditt barn er 4 år gammel, han vil få stoffet. Vi vet dette fordi vi har registrert nettopp slike tilfeller.

Så hvor mye penger snakker vi om her? Nok penger til å "korruptere" en politimann? Nok til å kjøpe en dommer eller en politiker? Nok til å overbevise lovlige bankmenn om å vaske deres penger igjennom banken? Bare i bankene i sydlige halvdel av Florida, ble det ett år vasket mer en syv milliarder dollar.

Jeg sier ikke at pengene som blir brukt rundt I verden hvert år er nok til å bestikke en politimann. Jeg sier at det er nok til å kjøpe et helt land. Over 500 milliarder dollar blir brukt på ulovlig narkotika hvert år. Det er summen av 8 % av verdens totale internasjonale tekstil handel. En av de store forskjeller mellom disse to handlene er at folk I tekstil bransjen kun har noen få present fortjeneste på sine investeringer, mens I narkotika bransjen er nesten alt ren fortjeneste.

Etter alt og dømme, hva snakker vi om her er gress. Det spiller ingen rolle om vi snakker om marihuana fra cannabis planten, kokain fra koka planten eller heroin fra valmuen, det er alt bare gress. De av oss som blir sendt ut for å ødelegge dette gresset, kutte det ned, rive det opp med røttene eller for å fly over det og spraye det med gift. Vi forgifter også de menneskene som dyrker det, men det synes ikke å plage oss.

Poenget er, vi må uansett tilbake til neste år og ødelegge alle plantene en gang til. De er så hardføre disse plantene og de gror nesten overalt hvor de ikke har noen verdi. Ingen verdi. Dvs. Helt til vi gjør dem forbudt. Straks vi forbyr dem blir verdien astronomisk høye, nesten så vi ikke kan fatte det. Så mye er det verdt at marijuhana er mer verdt i vekt enn gull, heroin mer enn uran og cocain verdt noe midt i mellom.

Så mye at de stedene de vokser, (for det meste I den fattige verden som Afghanistan og Colombia) til der det blir solgt I New York or Los Angeles, så har verdien økt med opp til 17 000 %! Hvordan vil dere fortetningsfolk som leser dette like å jobbe med et produkt som har 17000 % økning av sin verdi? Det gikk opp for meg for lenge siden at når vi arresterte en raner eller voldtektsforbryter så sank statistikken for den type kriminalitet. De fjernet noen fra gaten som gjorde samfunnet tryggere for oss alle.

Men når jeg arresterte en stoffselger så gikk ikke denne statistikken nedover. Den bare åpnet jobbmuligheter for en lang rekke mennesker som mer en hjerne vil risikere fengsel for de høye fortjenestene. Det var faktisk verre en som så. Det åpnet ikke bare for jobbmuligheter, men en sikker jobb mulighet. For dersom de forsøkte og selge stoff mens stoffselgeren fortsatt var ute på gata ville han sannsynligvis skyte dem. Jeg kan forsikre deg om at hele armeer av politi ikke kan stoppe narkotikatilførselen så lenge fortjenesten er så høy.

La meg summere hva jeg har sagt: Etter nærmere 4 tiår inn i denne kampen med over en trillion dollar av skattepengene og en progressiv straffende politikk mot stoff brukerne, hva har vi oppnådd av resultater? Våre rettssystem er sjokkert av det økende antall narkotikatilfeller og vår mangedoblede fengsels befolkning som har gjort bygging av fengsler til nasjonens raskets voksende industri, med 2.2 millioner innsatte i dag og 1.6 millioner arrestasjoner hvert år, og vi snakker ikke voldelige narkotikatilfeller, pr. innbygger det høyeste Antallet i verden. Hvor vil dette ende? Amerika har bare 4.6 % av verdens befolkning, men vi har 22.5 % av verdens fanger I dette "land av frihet". Noe er galt med dette bildet.

Og til tross for alle pengene vi bruker, alle liv vi ødelegger, så blir narkotika toppene rikere for hver dag som går, terrorister gjør seg opp formuer på denne handelen, og våre innbyggere fortsetter og dør på våre gater. Det totale utbytte av denne forferdelige historien er at ulovlige rusmidler i dag er billigere, sterkere, og mye lettere tilgjengelig for våre barn en det var for 35 år siden når jeg først begynte og selge heroin på gata.

Dette representerer definisjonen på en mislykket narkotikapolitikk. Som Will Rogers sier: "Vis du befinner deg I et hull, så slutt å grave." Så det vi foreslår på LEAP er at vi stopper og grave i hullet av vår mislykkede politikk og begynner og lete etter alternative fremgangsmåter.

Det første vi må gjøre er å innrømme at de fleste tilfeller av død, sykdom, kriminalitet og avhengighet i forbindelse med bruk av narkotika kommer av forbudet mot narkotika. Straks vi har kommet dit kan vi stoppe all terror som følger med forbudet ved å fjerne det økonomiske motiv som følger med ruskulturen.

Hvordan vi skal gjøre det? Enkelt, vi bare avslutter kampen mot narkotika! Vi legaliserer narkotika! Vi legaliserer alle narkotiske stoffer så vi kan regulere og kontrollere dem.

Kilder

"A Police Chiefs Guide to the Legalization Issue," Federal Drug Enforcement Administration, June 29, 2003. Baum, Dan. Smoke and Mirrors: The War on Drugs and the Politics of Failure. New York: Little, Brown and Company, 1996. Beck, Allen J., Ph.D. and Christopher J. Mumola. U.S. Department of Justice, Bureau of Justice Statistics. Prisoners in 1998. (Washington DC: U.S. Department of Justice, Bureau of Justice Statistics, August 1999). Brown, Justice Henry Billings. "Majority opinion in Plessy v. Ferguson," Desegregation and the Supreme Court, ed. Benjamin Munn Ziegler (Boston: D.C. Heath and Company, 1958) 50-51. Carmichael, Amy. "Heroin addicts slowly joining study offering free drugs make positive changes," Maclean's Magazine (CN), January 1, 2006. Condon, Tom. "Heroin Fight Needs New Approach, Hartford Courant, November 10, 2002, Cullen, Kevin. "Tragedy Seen Inevitable In Drug War," Boston Globe, April 1, 1994, p-1. Department of Housing and Urban Development v. Rucker et al. Certiorari to the United States Court of Appeals for The

Ninth Circuit, No. 00-1770. Argued February 19, 2002—Decided March 26, 2002. "Drug Intelligence Brief," 2002 Domestic Monitoring Program Drug Intelligence Report, US Drug Enforcement Administration. "Drug use on decline for U.S. teens," Associated Press, Washington, December 16, 2002. "Drug Policy in the Netherlands: Progress Report," Netherlands Ministry of Health, Welfare and Sport, Sept. 1997-Sept. 1999. "Every year drug abuse kills 14,000 Americans and costs taxpayers nearly \$70 billion." A Police Chiefs Guide to the Legalization Issue, Federal Drug Enforcement Administration. Hackney, Suzette & Ben Schmitt, "Homicide's Tragic Toll; 10 Children Dead in 16 Weeks," Detroit Free Press, May 14, 2002. Ingraham, Larry. "U.S. Denies 75% of GIs in Vietnam Use Marijuana." New York Times, 28 December 1967: 10. "Global Illicit Drug Trends 1999," United Nations Office for Drug Control and Crime Prevention, (New York, NY: UNODCCP, 1999), p. 86. Kranish, Michael, "More Students Say Schools Drug Free Yet Survey Finds Marijuana Easier To Get Than Beer," The Boston Globe (MA), August 21, 2002, A2. Levin, David J., Patrick A. Langan and Jodi M. Brown. U.S. Department of Justice, Bureau of Justice Statistics. State Court Sentencing of Convicted Felons, 1996. (Washington DC: U.S. Department of Justice, February 2000). "Licit and Illicit Drug Use in The Netherlands 1997" Center for Drug Research, University of Amsterdam, The Netherlands: CEDRO, 1999. Lifton, Robert Jay. Home From the War: Vietnam Veterans Neither Victims Nor Executioners. New York: Simon and Schuster, 1973. Lusane, Clarence Pipe Dream Blues: Racism & the War on Drugs, Boston: South End Press, 1991 "McCaffrey Urges Global Cooperation Against Drug Trafficking," Washington File *EPF209 02/08/2000, (ONDCP chief outlines strategies to counter illicit drug trade) (1320) McCoy, Alfred W. The politics of heroin: CIA complicity in the global drug trade, New York: Lawrenceville books, 1991. Miller, Richard Lawrence. Drug Warriors and Their Prey: From Police Power to Police State. Westport, CT: Praeger Publishers, 1996. Monitoring the Future, a survey of eighth-, 10th- and 12th-graders done for the United States Department of Health and Human Services National Household Survey on Drug Abuse: Summary Report 1998. (Rockville, MD: Substance Abuse and Mental Health Services Administration, 1999). Prisoners and Jail Inmates at Midyear 1999. Bureau of Justice Statistics. (Washington DC: U.S. Department of Justice, April 2000). Rashbaum, William K. "Fatal Attack After Mistaken Raid is Ruled a Homicide." New York Times, May 28, 2003. Siegel, Ronald K. Intoxication: Life in Pursuit of Artificial Paradise. New York: E. P. Dutton, 1989. (305). Smith, Phillip S. "Iran's War on Drugs Turns Increasingly Brutal, Europe Helps," Alternet, July 6, 2001. Szalavitz, Maia. "Let a Thousand Licensed Poppies Bloom," New York Times, July 13, 2005. Sourcebook of Criminal Justice Statistics 1998 Bureau of Justice Statistics, (Washington DC: U.S. Department of Justice, Bureau of Justice Statistics, August 1999). "Study Finds Teenage Drug Use Higher In US Than In Europe," New York Times, February 21, 2001. "Substance Abuse and Mental Health Services Administration, National Household Survey on Drug Abuse: Summary Report 1998," (Rockville, MD: Substance Abuse and Mental Health Services Administration, 1999). Summary of Findings from the 1999 National Household Survey on Drug Abuse. (Rockville, MD: Substance Abuse and Mental Health Services Administration, August 2000). "The Education Issue," ReconsiDer Quarterly, Winter 2001-2002, Vol 1, Num 4, Syracuse, NY: ReconsiDer: Forum on Drug Policy, 2002. "Total Male Slaves in United States in 1840," Geospatial and Statistical Data Center, University of Virginia Library, <http://fisher.lib.virginia.edu/collections/stats/histcensus/php/state.php>, July 24, 2005. Treaster, Joseph B. "3 Arrested in Smuggling Cocaine Found in Newark Cargo," New York Times, July 15, 1994, B3 Trebach, Arnold S. "Can Prohibition Be Enforced in Washington?" The Truth Seeker, Sept/Oct 1989. United Nations Office for Drug Control and Crime Prevention, Economic and Social Consequences of Drug Abuse and Illicit Trafficking (New York, NY: UNODCCP, 1998), Van Bakel, Roger. "End the Drug War Now!" Maxim Magazine, February 2002

Oversatt til norsk av Niels Roald 2013

Krigen mot vitenskapen

Av Terje Bolling, Institutt for desinformasjon

http://www.hamp.no/krigen_mot_vitenskapen.html

Innledning

Det er krig i Norge. Denne krigen raser akkurat nå, og utfallet av den er uvisst. Det eneste vi kan være helt sikre på er at som alle andre kriger går den verst ut over sivilbefolkningen. Og at ingen kan vinne en krig. En krig har bare tapere. Selv om seierherren i ettertid kan skrive historien på sine egne premisser, vil det alltid finnes en annen versjon, en ofrenes versjon. Derfor skriver jeg dette mens krigen ennå raser, før krigens redsler er historie. Jeg skriver om den amerikanske War on Drugs, som på norsk kalles kampen mot narkotika.

Vi nordmenn er litt spesielle. Vi liker ikke å bli fortalt hva vi skal gjøre. Hvis den norske folkesjela har et særtrekk i forhold til andre folkesjeler, må det være det at vi liker å passe våre egne saker. Vi kan jobbe som bare det hvis vi vil, men vi fungerer elendig som slaver for andre. Vi er litt mistroiske av natur, og utlendinger synes ofte at vi er vanskelige å komme inn på. Og hvis noen misbruker vår tillit, og får oss til å føle oss lurte, da er vi ikke å spøke med. Derfor håper jeg at det jeg skriver her kan gjøre leseren litt ”forbanna”, og at mine tanker og ideer kan få noen til å skru av reklame-TV-en med femte reprise på Falcon Crest og ergre seg over noe de har lest i stedet.

Hva kampen dreier seg om

Som i enhver annen krig har de krigførende parter noe å sloss om, noe som ikke kan deles broderlig, et krigsbytte. Og som i enhver annen moderne krig har den sine infiltratører, sine spioner og sine overløpere. Den har generaler, offiserer, befal og menige. Krigsmaskinen er moderne, så den har propaganda-apparat besatt med topp-utdannede psykologer og media-eksperter. Den har alliert seg med store industriselskaper med bankkonti og aksjeverdier som får et norsk statsbudsjett til å virke beskjedent i sammenligning. Og hva ønsker de seg, disse kreftene som jeg snakker om? Jo, kjære leser: De vil ha landet vårt.

De vil ha fast eiendom. De vil ha kontrollen over våre industribedrifter, våre fiskeressurser, oljen vår, jernbanenettet, Forsvaret, og de store summene Norge har investert i utlandet. De vil ha kontroll med forskningen vår, de vil styre tankene våre, de vil bestemme hva vi skal mene og synes og tenke og føle. Og de har allerede langt på vei lykket. Med dagens tempo vil krigen være over om fem til ti år. Da vil vi kunne se tilbake på det som skjedde, enten som en utfordring som det norske folk tok imot, eller som utlendinger i vårt eget land. Vi har ikke så mye å være stolte over når det gjelder behandlingen av våre nye landsmenn, så jeg tror ikke det blir noen fornøyelse å være innfødt nordmann i et land eid av multinasjonale selskaper.

Min far var eventyrforteller. Han reiste land og strand rundt og fortalte norske folke-eventyr for små og store. Hvert lille høl av et samfunns- og grendehus, hver grendeskole, hvert eneste lille forsamlingslokale og kulturhus i Norge fikk besøk av Jens Bolling. Han var på TV og radio også, og hadde andre stillinger som krevde at han befant seg på ett sted, men det var aldri for lengre tid. Han kunne ikke fordra ni-til-fire-jobber. Han kalte seg ”fri-kar”. Han snakket riksmål til daglig, så tittelen var ikke til å forveksle med det nynorske uttrykket for friker, som jeg i en periode kalte meg selv.

Et krigsherjet land

Det jeg prøver å beskrive er dessverre ikke noe eventyr. Salget av fedrelandet vårt er godt i gang, og den vanlige nordmann merker det allerede. La meg nevne et par eksempler: Det norske helsevesenet er internasjonalt beryktet for sin utilgjengelighet og dårlige kvalitet. Våre gamle og syke dør på ventelister og i korridorer. Psykiatriske sykehus og avdelinger bygges ned, mens statskassen flyter over av oljepenger. Forskjellen mellom rike og fattige har økt i takt med oljeutvinningen, til tross for en overveldende motstand i befolkningen. Seks tusen mennesker i Norge har ikke noe sted å bo.

Politikerne som vi har valgt inn for å ivareta våre interesser passer sine egne i stedet. De svinser mellom politiske verv og private oppdrag i et slikt tempo at de ofte ikke selv vet hvem de egentlig skal representere. Vårt politiske system fungerer slik at vi som velgere får presentert noen ferdige pakker med meninger, og så må vi velge en av dem. Så opplever vi at den meningspakka som tiltalte oss mest, eller frastøtte oss minst, alt ettersom, blir byttet ut med noe annet når politikerne skal møte de politiske realiteter, som de kaller det. Selv de mest veltalende unge strebere gjennomgår en total personlighetsforandring når de skal representere oss andre. De fremstår som ansvarstyngede, hemmelighetsfulle gamle menn som er satt til å beskytte statens hemmelige liv mot velgernes innsyn. Det er da vi som har valgt dem inn!

Vi spiser dyre og dårlige importerte matvarer, og de som skulle være norskproduserte viser seg ofte ikke å være det. Vi får høre at Godt Norsk er det det høres ut som, mens det i virkeligheten er snakk om en privat stiftelse uten noen ekstern kontroll. Likevel har de et monopol. Etter tyve år med såkalt Fremskrittspolitikk er monopolene og kartellene sterkere og mer hemmelighetsfulle enn noen gang. Store private selskaper deler markedene mellom seg, og Staten garanterer at ingen blander seg inn. Bestill en grammofonplate til 100 kroner på Internett, og Postverket tar det dobbelte i gebyr for å forsvare den nasjonale monopolisten. Og ingen mukker.

De norske vannverkene tar drikkevannspris for vann som i realiteten ikke er egnet til annet enn hagevanning. Oftest skjer vannbehandlingen i Norge bare ved at synlige partikler fjernes, og vannet tilsettes klor. Denne kreftfremkallende suppa, som gjør at utenlandske selskaper ikke importerer matvarer som har vært i nærheten av den, må norske forbrukere drikke. Gjerne etter at den er blitt transportert i lekke rør som på godt norsk vis ligger side om side med kloakkrør. Etter forgiftningsskandalen i Romeriksporten skulle man tro at norske vannverksjefer visste hva Roca-ghil var. Det er totalforbudt i bygningsindustrien og i alle andre sammenhenger hvor det kan komme i kontakt med mennesker eller dyr. Likevel brukes det som rensmiddel ved en del norske vannverk! Prøv selv å ta kontakt med ditt lokale vannverk, og be om å få vite hva vannet inneholder. Ikke hos vannverket, etter en eller annen teori, men målt og analysert slik som det kommer ut av kranen din hjemme. Ingen har ansvaret, og forskerne har munnkurv.

Vi betaler skatt både av det vi tjener og av det vi bruker, men når vi trenger å få noe tilbake behandler systemet oss som parasitter. Den norske velferdsstaten er nærmest avviklet, og det uten ett eneste vedtak i sakens anledning. Psykiatriske pasienter og psykisk utviklingshemmede, trafikkofer og gamle, de svakeste av de svake, blir systematisk utmanøvrert av pressgrupper med større politisk innflytelse. Det gjøres ved at utgiftene kuttes litt etter litt, og for små grupper ad gangen. En annen fremgangsmåte er at Staten overfører oppgaver til kommunene, uten å overføre de frigitte ressursene. Da kan Staten si at det er kommunens ansvar, og kommunen kan si at den ikke har råd. Og begge har rett. Det er innført et maktsystem som gjør at den sterkeste vinner frem, og kan hovre over taperen. Den som karrer til seg den største kaka gjøres til helt, mens den som ber om et lite kakestykke blir tildelt en suppekupong. Men de sentrale politikerne, og deres sjefer i de store organisasjonene, fraskriver seg et hvert moralsk ansvar. Hele det politiske systemet er blitt innrettet på å befeste den sterkestes rett.

Det politikere og byråkrater ikke forstår er at det ikke er slik det store flertall av folket vil ha det. Vi vet nemlig at vi risikerer å bli gamle en gang, i hvert fall hvis vi ikke røyker sigaretter. Og ikke alle er motivert for å ende sine dager i en papp-skyskraper i Spania. Vi vil gjerne ha det bra her i fedrelandet vårt mens vi ennå er i stand til det, og det er politikernes oppgave å sørge for at det er mulig. Når de skylder på markedskreftene og konkurranse-ønnen og alt det som de tuter oss fulle av glemmer de det helt vesentlige poeng at markedet er et hjelpemiddel og ikke et hinder. Et fritt marked er fordelaktig så lenge det er gunstig for forbrukerne. Dagens halv-stalinistiske plan-markeds-økonomi gagner bare dem som har mer en nok fra før. Lobbyistene, pengefolkene og rådgiverne som svermer rundt politikere og departementskontorene er det ingen som har oversikt over. Ingen har som oppgave å følge den strømmen av penger og andre ytelser som lobbyist-firmaene styrer. Det eneste vi kan være helt sikre på er at de ikke først og fremst taler din og min sak. For det er ikke jobben deres.

Krigsbyttet

Det norske folk forventer at politikere og andre maktmennesker skal være redelige og ordentlige mennesker. Vi har vist dem tillit, og i god norsk ånd overlatt ansvaret til dem idet vi putter stemmeseddelen i valg-urnen. Javel, tenker vi når de sier at Statoil, Telenor, Jernbanen, og stort sett det som er verdt noe av det Staten eier skal privatiseres og delprivatiseres. Men hvem kjøper?

Det er vår olje Statoil og andre oljeselskaper har pumpet opp fra havbunnen. Men det er ikke den vanlige nordmann som har fått disse pengene. Alle vet at det store flertall av befolkningen ikke har hatt noen påfallende velstandsøkning de siste årene, og at de fattigste er blitt både flere og fattigere. Den kolossale omfordelingen av samfunnets verdier som nå planlegges, kommer til å forsterke denne tendensen dramatisk. Og på toppen av det hele kommer de samme lederne som nå har politiske stillinger i disse selskapene til å gå over i langt mer lukrative stillinger i de samme selskapene, bare for andre eiere. Det som skjer er et rent kupp.

Og vi har ingen grunn til å tro at inntektene av salget vil få noen positive konsekvenser for landet vårt. Svenskene selger også unna, men deres statskasse flyter ikke over av oljepenger. I den grad noen tjener på selve salgsprosessen, vil det være meglerne og de som svermer rundt dem. Det er snakk om milliarder av kroner bare i provisjoner, med de inflasjonsdrivende virkninger dette får.

Jeg har visst snublet over et tabu-belagt område igjen, men hva med de seks tusen som ikke har noe sted å bo, hvilken del får de av kaka?

Det klassiske argumentet mot statlig eierskap i industribedrifter, som jeg selv fikk det prediket på Unge Høyre-kurs allerede for en mannsalder siden, er dette at private eiere er mer effektive. Men jeg våger meg på den påstand at du og jeg, den jevne mann og kvinne, gjerne ofrer en smule effektivitet og jappete jåleri for å beholde eiendommen vår på trauste, norske hender. Så kan vi heller spandere enveisbilletter til Spania på dem som synes det blir for kjedelig.

Dette skriver jeg i begynnelsen av juni måned år 2000. Jeg skulle gjerne ha skrevet det før, men jeg hadde resignert. Det er ikke særlig inspirerende å skrive noe som ingen andre i hele verden er det ringeste interessert i. Jeg husker en gang på ungdomsskolen da jeg skrev en virkelig sær sær oppgave om den franske knokkelmåleren Alphonse Bertillon og hans "bertillonage", en forløper til dagens fingeravtrykk-identifikasjon. Ingen skjønnte en døyt...og det var vanskelig.

Nå har jeg fått uventet støtte fra uventet hold. To høyst forskjellige hold, og forhåpentligvis helt uavhengige av hverandre. Hold ut, og la meg forklare.

De gamle menn i Arbeiderpartiet, Finn Lied, Jens Chr Hauge og Haakon Lie, har knust sine glassmontre på Arbeidermuseet og brølt ned til de unge løver i partiet at de ikke må selge fedrelandet

likevel. De må i alle fall diskutere det i Partiet først. Disse gamle menn har inngående kjennskap til hvordan Arbeiderpartiet fungerer. Man kan krangle så busta fyker innad, men utad skal det presenteres omforente løsninger. Dette grunnleggende udemokratiske systemet har fungert perfekt. Arbeiderpartiet har alltid hatt makt, men aldri vært allmektig. Og siden partiets standpunkter alltid har vært resultater av både hestehandel og eget oppdrett er forhandlingsmulighetene mange. Og nå må tilhengerne av privatiseringen forklare seg, og prøve å overbevise så mange som mulig i egne rekker. Hva kan vi få for den hersens Gardermobanen og flyplassen som ligger der i vinter-tåka, og hvordan kan vi være sikre på at de nye eierne ikke flytter hele greia til Hurum? Eller De Nederlandske Antiller? Dette og lignende spørsmål vil måtte stilles og besvares i lang tid fremover.

Et annet team som har kommet meg mentalt til unnsetning er et knippe rus- og legemiddelforskere som tidligere ikke har kunnet ytre sine meninger offentlig i frykt for represalier fra Mafiaen. Nå står Oslos nye helsebyråd, Ellen Chr. Christiansen frem, sammen med NOVA's Willy Pedersen, Rettstoksikologisk Institutt Henning Mørland, SIFA's Ragnar Hauge og Hans Olav Fekjær fra Blå Kors. I en historisk, helsides artikkel i Aftenposten har de gått ut med solid, seriøs informasjon som avslører at den rusmiddelpolitikken som har vært drevet de siste årene har vært uvitenskapelig og mytebasert. De har slått hull på vrangforestillingen om at en del stoffer naturlig hører sammen i en sekkebetegnelse som skal kalles "narkotika" og bør bekjempes med krig. Det har vært uhørt under anti-narko-predikantenes enevelde, og gir håp om at freden er innen rekkevidde. Ellers kan Norge ende som krigsbytte, for mange har allerede solgt sin sjel til okkupanten.

Kampmoralen

Den amerikanske War on Drugs er ikke et moralsk korstog. Den har ingen humanitær eller etisk begrunnelse. Den hellige krigen mot ikke-autorisert medisin er et rent forretningsforetagende, støttet av store industribedrifter og organisasjoner som har mye å tjene på at krigen raser. Etter Sovjetunionens fall har det amerikanske forsvaret, eller angrepet som det vel burde hete, vært enda mer involvert i krigen mot "narkotika". I samarbeide med den internasjonale legemiddelindustrien og den litt mindre stuerene, men svært rike tobakksindustrien, har amerikanerne drevet et verdensomspennende felttog for å sikre sine interesser. I land etter land er innbyggerne blitt fratatt muligheten til å røyke viltvoksende hamp, ved hjelp av lovforbud og groteske straffer. Samtidig står medløperne klare med tobakk, sprit og heroin som innbyggerne kan kjøpe dyrt. I Norge har dette systemet allerede fungert i mange år.

Følgene har vært forferdelige, men det har det vært forbudt å snakke om. Kun amerikansk anti-drug-propaganda har vært tillatt brukt som offisiell informasjon. De mest ekstreme anti-narko-foreningene, oftest rene hippie-hater-organisasjoner, har fått økonomisk og annen støtte slengt etter seg fra både offentlige og private. Vi rister på hodet over arabernes Jihad, mens vår egen Hellige Krig har fått rase uten alvorlige innvendinger. Forskere som har våget å opponere mot kartellene og deres medløpere er blitt støtt ut i det ytterste mørke. Alle rusmidler unntatt løsemiddelet etylalkohol er blitt puttet i en sekk som heter Narkotika, og brukerne er kriminalisert. Unge mennesker dømmes regelmessig til årelange fengselsstraffer for å foretrekke et annet rusmiddel enn det statsautoriserte organiske løsemiddelet. Det er utviklet en egen sjargong, hvor for eksempel en hasjrøyker skal kalles misbruker, om han så bare røyker en gang i året. For å kalles alkoholmisbruker må det som kjent mer til. Og misbruk av tobakk er det ingen som beskyldes for unntatt den nåværende hasjmotstanderen Bill Clinton.

Tobakken

Selv om tobakksindustriens produkter er garantert dødelige ved vanlig bruk, har ingen gjort noe forsøk på å kriminalisere tilvirkerne, selgerne eller brukerne av dette stoffet. Tobakksdyrking ødelegger jordsmonnet, på samme måte som hamp-konkurrenten bomull, og planten er ikke anvendelig til noe annet formål enn å gjøre folk avhengige.

Fordi Krigen mot Narkotika, ja selve begrepet "narkotika" er en ren konstruksjon, kan likevel ikke alkohol- legemiddel- og tobakksindustrien bli krigsmål. Dersom noen i f. Eks. Ungdom mot Narkotika skulle finne på å stille for nærgående spørsmål til sine allierte i tobakksbransjen, blir de raskt satt på plass. Det kunne være fristende å forestille seg hvordan det hadde artet seg om tobakk ble totalforbudt her i Norge, hvor 30 % av befolkningen er nikotinavhengige. Jeg tror stemningen på Stortinget ville bli ganske spesiell hvis Jørgen Kosmo og Carl I. Hagen skulle diskutere unntak fra Forbudet og begge var røyksjuka på tredje uke. Men noe slikt vil selvfølgelig aldri skje.

Her i Norge har vi hatt forbud mot tobakksreklame i mange år. Til tross for at skadevirkningene er vel kjent, begynner mange unge mennesker å røyke sigaretter. Og de som har begynt, får ingen hjelp til å slutte. Nikotin-tyggegummi og røykeplaster er nesten like dyrt som å fortsette å røyke, og ingen refusjonsordninger dekker utgiftene. For å få til det, har den svært rike tobakksindustrien måttet foreta en hel rekke utpekulerte manøvrer. Og myndighetene, både amerikanske og norske, har vært med på notene. La meg nevne noen av de mest kjente metodene. Det forteller litt om business og det livsfarlige samspillet mellom en søkkrik industri og en Stat på pengejakt. Det mest slående eksemplet på tobakksindustriens makt er det totale hemmeligholdet av tobakksindustriens egne forskningsresultater. Tobakksindustrien har sitt eget verdensomspennende nettverk, men ingen utenforstående får slippe inn. Alt holdes hemmelig. Ikke i noe land har tobakksindustrien gått med på å fortelle hva sigarettene inneholder. Vi ønsker å tro at det er strimlede tobakksblader, men det er en illusjon. Nylig ble Tiedemanns Tobaksfabrik saksøkt av en gammel mann som døde av lungekreft under rettsaken. Retten påla tobakksfabrikken å fortelle hva tobakken inneholder av tilsetningsstoffer. For alle andre produkter som er beregnet på å bli konsumert av mennesker eller dyr gjelder krav om varedeklarasjon. Men i samarbeid med nasjonale myndigheter verden over, og til og med FN og WHO, har tobakksindustrien greid å få et unntak fra denne regelen. Som ventet nekter Tiedemanns å opplyse noe som helst. De vil ikke gi fra seg resepten, sier firmaets talsmenn.

Det er ikke så rart. Avhoppere fra industrien i utlandet har fortalt at tobakken tilsettes smaksstoffer og aromastoffer for at barn og unge skal like smaken. Videre at den tilsettes kjemikalier som lammer refleksene i luftveiene som ellers gjør at vi ikke klarer å inhalere illeluktende giftgasser. Og til tross for at nikotin er anerkjent som verdens mest avhengighetsskapende stoff, langt verre enn noe av det som står på de internasjonale listene over narkotiske stoffer, tilsettes sigarettene stoffer som øker lungenes opptak av giftene og gjør det enda vanskeligere å slutte å røyke.

Et annet helt vesenlig element er den lovlige delen av tobakksreklamen.

Tobakkskiosker er det overalt. Tobakksfirmaene selger klær og støvler med sine logoer på. Idrettsarenaer og deres stjerner er fulle av budskaper om tobakkens fortreffeligheter. Alle Hollywood-studioer, og kanskje noen andre også, har egne avdelinger som bare stiller med det som på reklamespråket kalles produkt plassering. Tobakkspengene er overalt. Derfor vil vi se sexy kvinner og tøffe menn med sigaretter i hånden så lenge vi lever. I alle amerikanske filmer fremstilles brukere av andre stoffer som åndssløve, sinnssyke eller kriminelle. Og heltenes motstandere er fremstilt som narko-baroner som gjør hva som helst for penger!

Slik er vi blitt hjernevasket i alle år. Og nå står amerikanerne her med sin armé og vil verve oss til sin War on Drugs, med tobakkselskapene, duPont, ICI og alle de andre allierte. Vi blir fortalt at hvis vi bare helhjertet støtter den Hellige Krigen vil alle verdens problemer løses. Da kan vi sette inn kamphelikoptre mot hamp-produksjonen over hele verden, slik som hjemme i USA. Nøktern statistikk forteller at da amerikanerne forbød salg og tilvirkning av alkoholholdige drikkevarer, førte det til en tidobling av kriminaliteten. Det ble skapt kriminelle karteller og andre organisasjoner som eksisterer fremdeles. Da alkoholforbudet ble opphevet, sank kriminaliteten igjen, og stabiliserte seg på et nivå

som bare var tre ganger så høyt som før. Og for å redde en hærske av alkoholpolitifolk og alkoholbyråkrater fra arbeidsløshet og elendighet, ble det skapt en ny hovedfiende:

Hamp

Ja, det er god, gammeldags hamp det er snakk om. Det brukes milliarder av dollar hvert år på å forsøke å utrydde de siste rester av viltvoksende hamp. Hamp som gir fiber til tau, papir og klær. Som den amerikanske Uavhengighetserklæringen ble skrevet på. Som brukes til fremstilling av olje og medisin, mat og dyrefor. Som vokser overalt, er nøysom og lettstelt. Den er motstandsdyktig mot skadedyr, og krever ikke kunstige sprøytemidler. En gang verdens viktigste kulturplante, og fremdeles livsviktig for milliarder av mennesker. Hampen som har eksistert fredelig sammen med mennesker og dyr i tusenvis av år ble døpt om til det meksikanske "Marijuana" for at folk ikke skulle forstå at det var den samme planten det dreide seg om. Og nå er det erklært krig mot den.

Helt siden Politiet begikk den historiske tabben å "knuse" det åpenlyse hasj-røyker-miljøet i Slottsparken, som besto av en ganske oppegående gjeng av innbitte morfinist-hatere, og blande det med de den gang ganske få sprøyte-narkomane i hovedstaden, har hasj-kjøp blitt manges første møte med den virkelige underverdenen. For når det ikke er hasj å få tak i, er heroinkilden alltid full. Lysten på en rev kan komme og gå, i takt med tilgjengelig fritid og andre prioriteringer. Men en heroinist blir syk hvis hun ikke får dosen sin.

Heroin er meget konsentrert, og er lettere å skjule og frakte større antall brukerdoser av enn hasj. Et gram hasj er kanskje nok til et par piper, mens heroindoser regnes i milligram. Det gjør hasj-smugling vanskeligere og mindre lukrativ enn heroinsmugling. Mange spenningssøkende unge mennesker faller for fristelsen til å kjøpe noe som virkelig svinger, når de risikerer fengselsstraff for bruk også av de aller mest harmløse stoffene. Dette er et system som har fungert over hele verden, akkurat som kartellene vil. Kampen mot hamp har gjort at det kan være vanskelig å få tak i hasj i Norge. Men ved å viske ut grensene mellom sterke og svake stoffer, har myndighetene gjort det svært lukrativt å pushe de harde stoffene. Og fordi at folk ikke har krav på hjelp for sin avhengighet, enten det nå er av nikotin eller "narkotika", er det store penger å tjene på menneskers elendighet. Det er straffbart å være syk!

Narkotika-politiet og de forskjellige narko-byråkratiene i staten er helt nødvendige for å holde heroin-omsetningen i Norge på internasjonalt toppnivå. Og det har vært tabu å si det.

Drukkenskapen

Staten styrer all omsetning av vin og sprit i Norge, og Spritmonopolet er som kjent en viktig inntektskilde for Staten. Staten har derfor mye å tjene på at et nærmest viltvoksende rusmiddel holdes ute av markedet. Spritmonopolet har stadig utvidet sin virksomhet, og har intet til overs for brysomme konkurrenter.

Intet kjemisk eller annet stoff fører til så mange helseskader og så mye elendighet som etylalkohol. Organiske løsemidler løser opp menneskets sentralnervesystem, og dermed dets innebygde hemninger. De fleste voldsforbrytelser begås i fylla. Dette er ikke kontroversielt.

Denne erkjennelse brukes likevel som et argument mot fri hasj. Propagandaen hevder at vi allerede har ett rusmiddel i Norge, og at et til vil øke rusproblemene og helseproblemene i befolkningen. Heldigvis er det nå ikke lenger forbundet med faglig harakiri å hevde det motsatte.

Hele industrier og vitenskaper er skapt i alkoholismens blodige kjølvann. Som verneassistent på et kommunalt herberge for hjemløse alkoholikere fikk jeg møte Spritmonopolets aller mest lojale kundegruppe, nemlig de nedkjørte stakkarne som ikke bruker penger på annet enn sprit. Jeg fikk også

se innkrevingsmetodene til dem som driver Spritmonopolets døgnåpne avdelinger mot et beskjedent pristillegg, og den elendighet og fornedrelse som de høye norske løsemiddelprisene fører til. Men Spritmonopolet selger også Champagne til de måteholdne, så navnet Vinmonopolet, som lyder litt mer fornemt, er valgt.

En annen "narkotika"-motstander

Et selskap har gjort seg ufordelaktig bemerket selv i det lite ærefulle kartellet bak the War on Drugs, nemlig det enorme kjemi-konsernet duPont. Fordi det sitter på viktige patenter for fremstilling av papir fra tremasse, satte det store ressurser inn på å få stoppet den konkurrerende hamp-papir-produksjonen. Fremstøtet er en viktig årsak til utryddelsen av de store skogene, verdens lunger. Den norske urskogen er nesten utryddet. Bare en prosent av de enorme skogene i USA gjenstår, for det meste i utilgjengelige områder.

En annen av grunnene til at Norge har en av Europas mest ekstreme holdninger til hamp, er at hamp kan brukes til fremstilling av olje og biomasse. Det er viktig for oljeselskapene å holde en slik billig, uuttømmelig energikilde ute av konkurransen. Fordi hamp-produksjon er mange ganger mer effektiv enn tremasse-produksjon, kan ikke tremasseprodukter utkonkurrere hamp-produkter ved fair konkurranse.

Det må politikk inn i bildet, og det å få kampen mot hampen til å bli et moralsk anliggende, er et viktig ledd i denne strategien. Ved hjelp av massiv propaganda, og i samarbeid med avis-mogulen William Randolph Hearst, klarte duPont og de andre i kartellet å gi den amerikanske opinion inntrykk av at hamp var et generelt umoralsk stoff. Og løgnhistoriene ble produsert på løpende bånd. Blant annet skulle marijuana-røyking ha den virkning at det fikk hvite kvinner til å pleie seksuell omgang med negre. Og helt normale mennesker kunne plutselig forvandle seg til demonbesatte udyr. Slike oppfatninger har i stadig nye former overlevd i beste velgående helt til i dag, og sammenblandingen av moralisering, rasisme og avviker-hat er helt bevisst utnyttet også av norske, statsautoriserte anti-narkotika-byråkrater og såkalte frivillige anti-narkotika-organisasjoner

Det siste vi hørte fra duPont her hjemme var da det viste seg at heroinister i Bergen har dødd som fluer fordi de teflon-belagte begrene de fikk utlevert til å varme opp stoffet i avga dødelige mengder fluor under oppvarming. Teflon er et registrert varemerke for –ja, du visste det, duPont.

Overløperne

Den halv-militante bevegelsen Ungdom mot Narkotika har i mange år fungert som klekkeri for noen av de mest ufysiske små maktmenneskene vi har sett. Mange vil vel huske årets hasj-marsj, der UmN-formannen kalte 1500 demonstranter for "noen idioter" som ikke visste hva de gjorde. I mange land er anti-narko-ungdoms-organisasjonene instruert av sine oppdragsgivere om ikke å delta i offentlige debatter, da de uten unntak avslører sin egen uvitenhet. En typisk sak fra Bergen i 1997 dreide seg om en MS-pasient som hadde prøvd alt av medisiner på markedet og funnet ut at den beste medisinen var hasj. Med hasj som medisin levde han et aktivt liv og var i ferd med å avslutte en mangeårig utdanning. Han hadde noen planter hjemme, kun til eget bruk, og var ikke mistenkt for å ha delt ut sin dyrebare medisin til noen andre. Legeforeningen støttet mannens syn, og bekreftet at for denne pasienten var mannens hjemmedyrkede planter den beste medisin. Da rykket formannen i Ungdom Mot Narkotika ut og kalte legeforeningens holdning for umoralsk!

MS-pasienten ble dømt til 120 dagers fengsel. Man må være svært hjernevasket for å se det moralske i en slik kjennelse. Hvem skal hjelpe disse unge menneskene hvis de finner ut at de har kjempet for myter og illusjoner skapt av de virkelige haiene? Ikke alle krigsskader leger seg selv.

Krigsofrene

Krigen rammer hele samfunnet. I Krigens hjemland USA pønskes det ut stadig nye metoder for å eliminere fienden. Den mest beryktede er Three Strikes-regelen. Kort fortalt fører den til at en som straffedømmes for tredje gang aldri, virkelig aldri, skal slippes ut igjen. Fangetallet nærmer seg nå to millioner, og det er planlagt økt til fem millioner innen en fem års periode. Det er beregnet at dette vil omfatte et absolutt flertall av landets svarte og fargede mannlige befolkning. Millioner av mennesker lever i frykt for å bli hentet av Politiet for siste gang. Desperasjonen og panikken er til å ta og føle på, og ingen i samfunnet kan føle seg trygg. Fordi straffene for voldsforbrytelser og andre alvorlige forbrytelser er mindre strenge enn straffene for de såkalte drug crimes er det ofte "lønnsomt" å forsøke å skyte seg ut av situasjonen.

En mann som voldtar sine egne barn i år etter år får mindre streng straff enn en som har et drivhus med pot-planter. Virkningene for barn og unges oppvekstforhold er skrekkelige. Det bisarre er at dette argumentet brukes for å trappe opp krigen for å vinne den en gang for alle. Som USA's mest lydige allierte er vi nå i ferd med å innføre dette groteske systemet her i Norge

Jeg har ennå ikke hørt verken Kristin Krohn Devold eller Roger Andresen legge frem innvendinger mot den virksomhet deres amerikanske forbilder bedriver. Forklaringen er enkel: De er nære samarbeidspartnere. New York-politiet har i alle år vært norsk narkotikapolitis viktigste støttespiller og forbilde. Samarbeidet med organer som DEA og det europeiske ECAD, som ikke en gang politikerne vet noe særlig om, har vært helt avgjørende for å få bevilget penger til egne narkotikaseksjoner og andre mer eller mindre frittstående enheter fjernt fra demokratisk kontroll og annet offentlig innsyn.

Lille, fredelige Oslo er i 25 år blitt styrt etter de samme prinsipper som har gjort New York til verdens farligste by å oppholde seg i. Årets internasjonale hasj-marsj gir en pekepinn om hvilke føringer som er gitt: Under demonstrasjonen i London kom det ikke til konfrontasjoner. I New York ble hundrevis arrestert enkeltvis og i grupper, men det skjer jo hver dag uansett. I Oslo ble det et rent gateslag.

Oslo-politiet var alene om å bruke kreftfremkallende CS-gass mot aksjonistene. Bruk av denne gassen kan bli meget kostbar. Har Tom Østrengs terror-tropper råd til å dekke fremtidige erstetningskrav i den forbindelse, eller må Staten betale? Neste år har han i hvert fall lovet å komme sterkere tilbake.

Jeg har en eneste kommentar til Østreng og hans soldater: Dere sier at dere bare gjør jobben deres. Ingen krigsforbryterdomstol etter 1945 har godtatt det argumentet.

Keiserens nye klær

Mange kjenner eventyret om Keiseren som fikk sydd seg en staselig drakt av et stoff som skulle være så fint at bare de aller klokeste fikk øye på det. Og vi husker hvorfor ingen turde å gjøre annet enn å overgå hverandre i henrykkelse over de vakre klærne i frykt for selv å bli kalt dumme og uvitende. Det måtte et barn til for å si det som jo egentlig alle hadde sett, men ikke hadde selvtillit eller moralsk mot til å stå for. På samme måte vil alltid Krigen mot Narkotika være en kamp for å få barna til si at de ser de staselige klærne Keiseren sprader rundt i. Og de barna som nekter å se de flotte klærne, og sier at Keiseren er en naken mann, at de verste giftene er de tillatte, de skal settes i fengsel og aldri slippe ut igjen. I hvert fall ikke før de vender om og lover å reise rundt på landets skoler og skryte av de flotte klærne Keiseren går rundt i, og fortelle om hvor galt det går hvis man ikke er klok nok til å være enig. Det er en krig mot den sunne fornuft. En krig erklært av kyniske laboratoriedirektører, mediemoguler, byråkrater og politifolk mot oss som mener det er en menneskerett å få høste av naturens rikdom uten å spørre Sjefen om lov først. En krig som aldri kan vinnes, fordi det er en krig mot Naturen og Skaperverket. Og nå som fagfolkene i Norge har fått nok av undertrykkelsen, en krig mot vitenskapen.

Nå må flere, også politikere, komme ut av skapet og stå frem som de positive avvikere og hasj-røykere de er. Det er kjent at atmosfæren på Stortinget er dominert av noen få sigarett-tilhengere, i den grad at arbeidsmiljøet er helseskadelig. Jakten på avvikerne og dem som ikke helhjertet har støttet Den Hellige Krigen har fått dramatiske konsekvenser for rekrutteringen til politikken. En halv million nordmenn har i følge undersøkelser prøvd hasj, og har derfor et avslappet forhold til det. Disse har ikke, slik som mytene fremstiller det, utviklet seg til en halv million desperate junkier på jakt etter neste gamle dame å rane, men er likevel tilsynelatende fraværende i politikken. De orker ikke å ta et oppgjør med det hykleriet og den dumheten som råder. Den politiske arena er overlatt til følelseskalde, uengasjerte broilere hvis viktigste kvalifikasjon er at de har partiboka, slektstreet og ambisjonensnivået i orden. Mennesker som er så visjonsløse og uengasjerte at de må få sine rådgivere til å finne ut hva de selv skal mene, og som er så lite kreative at de ikke engang klarer å skrive sine egne taler. Disse sjelløse vinglerne er et lett bytte for erfarne manipulatorer.

Vi må feie ut av norsk politikk og forvaltning noen av de mest bakstreverske, reaksjonære, servile og udugelige maktmenneskene, slik at det i hvert fall ikke blir dem og deres lysskye forbindelser som står igjen som eiere av det vi skal privatisere. De sterkeste kreftene bak vår planlagte privatiserings-bølge er nettopp de internasjonale medisin- alkohol-og tobakkskartellene som har råd til å kjøpe. Deres lobbyister og deres kjøpte politikere er det nå blitt lovlig å jakte på. Og det er bare å følge pengene. Ikke alle korruperte politikere og embetsmenn stoler på hemmelige nummerkonti. Det vet vi fra korrupsjonsskandaler i utlandet. De er så sikre på sin immunitet og sine posisjoner at de ikke har noe å frykte. Og de liker å vise frem status-symbolene de har fått råd til.

Krigsforbryterne kan få sin velfortjente straff. Når hasjbrukere ikke lenger settes i fengsel får vi plass til barnemishandlere, dyreplagere, korruperte politikere og miljøforbrytere. Det er de samme menneskene; i kriminalpoliti-sjargong heter de profilkandidater. Psykologene kaller dem psykopater.

Vi må skape en legemiddel-og rusmiddelpolitikk som er basert på fakta, og ikke myter. Ruspolitikken er viktig, for den dreier seg om hva vi skal få lov til å gjøre inni våre egne hjerner, og hvilken rett samfunnet skal ha til å begrense denne friheten. Legemiddelpolitikken er også viktig, for den dreier seg om hva vi skal kunne gjøre for å bli friske eller gjøre livet med sykdom lettere. Å kalle alt som ikke er fyll og røyk for Narkotika, og starte den tredje verdenskrig for å utrydde det, er så stupid at selv norske broiler-politikere skjønner det. De er bare for redde til å si fra. Og de redde for å bli kalt dumme hvis de ikke skryter hemningsløst av Keiserens nye klesdrakt.

Umoralen har fått råde grunnen så alt for lenge. Nå må vi erstatte overtroen, desinformasjonen og den kunnskapsløse moralisering med solid viten og åpen forskning. Pasienten må stå i sentrum, og ikke det fascistiske maktmennesket som nekter pasienter behandling med henvisning til obskure overordnede nasjonale mål. Fengslene, de psykiatriske sykehusene og kirkegårdene er fulle av folk som kunne fått et verdig liv hvis legene kunne få gjøre det som var riktig for pasienten, og ikke for Mafiaen. Seierhrren etter Krigen mot Vitenskapen må bli planeten Jorden, og menneskene, dyrene og plantene som bor her.

Menneskehetens samlede kunnskap har aldri vært større, og kunnskap er makt. Derfor er også uvitenheten større enn noen gang, og de som ikke vet er mer maktesløse.

I fremtidens kunnskapssamfunn blir den største forbrytelse kanskje ikke nødvendigvis å si noe man ikke er helt sikker på, men å tie stille om noe man vet, og som man burde ha sagt. Og å fremstille som vitenskapelig noe man vet er feilaktig er utilgivelig allerede nå.

Dette er en historisk mulighet, og vi må gripe den med begge hender. Det eneste alternativ vi har er å marsjere kjederøykende inn i Fortapelsen, med piggrådgjerdene rundt barnehagene og bevæpnede vakter på T-banen.

Brav fra Helsedepartementet

DET KONGELIGE HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENT

Statsråden

Niels Jørgen Roald
Postboks 1031 Lande
1705 SARPSBORG

Unntatt offentlighet jf. Offl. § 13
1. ledd, jf. fvl. § 13 1. ledd nr. 1

Deres ref

Vår ref

15/663

Dato

20. 04. 2015

Synspunkter på ruspolitikken

Jeg viser til dine henvendelser datert 17. og 18. februar i år. Jeg takker for dine interessante synspunkter og setter pris på ditt sterke engasjement.

Som helse- og omsorgsminister er jeg selvsagt opptatt av situasjonen til personer med rusmiddelproblemer, og jeg er enig i at vi må gi dem et enda bedre helsetilbud. Derfor vil jeg legge fram en ny opptrappingsplan for rusfeltet som vil ta opp i seg disse utfordringene.

Jeg mener at forbudet mot narkotika ikke står i veien for hjelp til og ivaretagelse av personer som bruker narkotika. Regjeringen vil opprettholde forbudet samtidig som vi legger vekt på tilstrekkelige behandlings- og hjelpetilbud.

Med hilsen

Bent Høie

Flere kilder

https://www.politiforum.no/jonas-gahr-store/slik-vil-store-gjore-om-pa-rusreformen---det-er-mange-ting-som-ma-tas-tak-i/213197?fbclid=IwAR1F-Z2L_EGAb345EMAO1q8TUjfwlu7k93FtqH-ZuOqwoAv7WvzbG-HnKy4

<https://www.mynewsdesk.com/se/david-groente-medicinsk-konsult-ab/pressreleases/cannabis-ger-saemre-koerfoermaaga-i-upp-till-4-timmar-3158442?fbclid=IwAR2SmKsNOwWL3gdzQN9Juo6CThH7M9U7j6xd9i5qRXajTgzsqBm7g4bMi68>

https://www.dagbladet.no/meninger/folelser-er-ikke-fakta/73501397?fbclid=IwAR1vRk5hJElIW8IQsC79QI6AaJrAF_sgAloYuhZ_CxTP8EXWYeoAsj7hwGI

https://www.dagbladet.no/nyheter/politiet-kan-ha-ransaket-personer-ulovlig-i-alle-ar/73576718?fbclid=IwAR1Ng68sO4rDMjxEq8aLq2mXGvJCPbnZ_Uulp3Aeiw71s4MWhxr7Ex-PTgE

https://www.dagbladet.no/nyheter/slakter-politiet---usmakelig/73844836?fbclid=IwAR2M8br2JvflP5nmBD0y4ILkO_cbjrhAAR1nlQC_BuCBXFosjFWk9DGzUNE

https://www.dagbladet.no/nyheter/sentralt-medlem-etterforskes-etter-rus-sak/75270987?fbclid=IwAR1vRk5hJElIW8IQsC79QI6AaJrAF_sgAloYuhZ_CxTP8EXWYeoAsj7hwGI

<https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/R90kka/riksadvokaten-politiet-skal-ikke-ransake-mobiler-eller-bolig-for-narkotika-til-eget-bruk?fbclid=IwAR2wIpDyhDr6E1sada3ozAEmeXjKe1iJNXCLJEVLQjVeHwmdyKcxiV54Qk>

<https://karibua.wordpress.com/2018/01/19/straffene-kan-skade-mer-enn-stoffene/?fbclid=IwAR0EPFRyv-CDyMqDpHYDiP2pNGWPPcCP76g75IdNoVb6GPI9xtl1QTYVbZQ>

https://www.dagbladet.no/meninger/politiet-utfordrer-rettsstaten/73853845?fbclid=IwAR2GWat0gbqOpPfPpK0VTjX4u1W3jPMmPU_XhKdR2vPdcFF4TnIkzycFdtU

https://www.psypost.org/2022/01/cannabinoid-receptors-in-the-brain-appear-to-play-a-key-role-in-the-euphoric-experience-known-as-the-runners-high-62404?fbclid=IwAR1vRk5hJElIW8IQsC79QI6AaJrAF_sgAloYuhZ_CxTP8EXWYeoa_sj7hwGI

https://forskning.no/cannabis-kriminalitet-rus-og-avhengighet/hvor-mye-betyr-streng-eller-milde-straffer-for-bruken-av-cannabis/1968625?fbclid=IwAR3YL0G9ziPiL-5_QkWAhMZ_04eb1M-VBUXuZ6POGTu67dM09q00oab71HA

<https://www.thetimes.co.uk/article/cannabis-is-not-a-cause-of-schizophrenia-says-biggest-study-yet-3cvghhxgc?fbclid=IwAR0rXOwckd-cLqfigQch8mf-9wnxZX5tXBEikhJq93vnNikd-qNeCGSZybY>

https://www.dagsavisen.no/rogalandsavis/roganytt/2021/10/31/ma-betale-66000-kroner-for-a-kjort-bil-to-dager-etter-at-han-roykte-hasj/?fbclid=IwAR1rqHC4bxaikw97FkV6Zo3gaHlTBRb8jlaJcdM7PYYFytM5ZNy2_2HFQ-yE

<https://www.nettavisen.no/norsk-debatt/se-til-tyskland-store/o/5-95-347478?fbclid=IwAR2dMHPldGulpup6S1PbdZOvgn0-2h9UsEZ9sut-f1gE7GxBIPaFH4bhpY>

https://www.independent.com.mt/articles/2021-12-12/local-news/Cannabis-should-have-been-legalised-before-alcohol-6736239007?fbclid=IwAR16C5Me41KkQ3VNjFREi5DDmkhzngU4s4UfVWLNlwr_qKFunxpuqE9UkMs#.YbWtj6VtLrg.facebook

https://subjekt.no/2022/01/25/vi-trenger-narkopol-og-norske-opiumsvalmuer/?fbclid=IwAR1gPFPCBfDWpsUY1tL2wd_idruuRigiVeBGrPsAIRF_WKp6HSsQAqH0U-Nk

https://www.aftenbladet.no/meninger/debatt/i/1ORzmQ/skal-forskjellsbehandlingen-av-rusbrukere-fortsette?fbclid=IwAR09nJoc6W84Szs0BK_VvGxJlob0t8zVticRSIppdtLhdm36U-sxWYSJaA

<https://www.nettavisen.no/norsk-debatt/10-grunner-for-ny-horing-om-rusreformen/o/5-95-372374?fbclid=IwAR09lFB7bPklJfpTl4Sr1h3i3a3dr0i78mBc52q93VD1uE1wZFNb0yhCXEk>

https://www.youtube.com/watch?v=C9HMifCoSko&ab_channel=TEDMED

https://www.youtube.com/watch?v=8bRq8K2yiKM&ab_channel=ArildKnutsen

https://www.youtube.com/watch?v=5dzjKlfHChU&ab_channel=GustavusAdolphusCollege

https://www.youtube.com/watch?v=nLF86yLLNzs&ab_channel=UniversityofCaliforniaTelevision%28UCTV%29

<https://www.dagbladet.no/nyheter/heroin-billigere-enn-hasj/72447149?fbclid=IwAR1rqHC4bxaikw97FkV6Zo3gaHlTBRb8jlaJcdM7PYYFytM5ZNY22HFQ-yE>

https://www.youtube.com/watch?v=-31b2QEKBGg&ab_channel=ForeningenTryggereRuspolitikk

https://www.aftenbladet.no/meninger/debatt/i/MLkxWK/rusreformen-for-retten?fbclid=IwAR3Rq28YdYHsy602VwixzQp04T0Fhp_09Fcns_JMRJZuiqicPHHzAi5cieA

https://www.vl.no/nyheter/2022/02/23/jussprofessor-straft-mot-rusmisbrukere-bryter-grunnloven/?fbclid=IwAR1A15E5XYKLe3QR5N3U07kvT_xjGdGFT4Rr3k1axypWpCsYJAuuennfmAI

https://www.aftenbladet.no/meninger/kommentar/i/bGJL3k/naar-politiet-begaar-overgrep?fbclid=IwAR3Rto2kk7gEvjV5_8gKm91SfkADBily6ZTA9VY-utcyL6BoBBfak8W5GgA

<https://subjekt.no/2022/01/25/vi-trenger-narkopol-og-norske-opiumsvalmuer/?fbclid=IwAR2Kkt2qN-5sTW46WNXN-DzhXO14CkvwVssPUChRKbZd-MntIejaY8yZso0>

https://www.dagbladet.no/nyheter/politiet-kan-ha-ransaket-personer-ulovlig-i-alle-ar/73576718?fbclid=IwAR12LnciWXTHeTSzCPxkM7OHyFVFeH_krWcbXRzEubRecvLeLuGSrR_KWw

https://www.dagbladet.no/nyheter/slakter-politiet---usmakelig/73844836?fbclid=IwAR0SzAAkeOckzi66vO2LHWQS_yL4QrBH0ZnceZ5so6DLT_IC6yBZYdGMFpo